VIII. ÉVFOLYAM. BUDAPEST, 1927. MÁJUS 1.

MAGYAR CSER.

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

A cserkész szereti a természetet . . .

Ne ijedj meg testvér, nem akarok törvényt magyarázni. Azaz, hogy mégis ilyesmi lesz ez a nehány sor. De nem elmefuttatás, nem is okoskodás (ezek mind télire való mulatságok), hanem nehány szó arról: hogyan éljük a hatodik törvényt?

Az kérded, hogy miért vettem elő pont ezt? Egyszerüen azért, mert most időszerü. Nincs az évnek egyetlen hónapja sem, amelyben olyan őszinte szeretettel és örömmel bámulná az ember a természetet, mint májusban. A hosszu tél, a hideg szeles tavasz után végre itt van a virágos, illatos, üde nyárelő. A legszebb évszak. Most a szabadban minden lépés gyönyörüség. Nincs is olyan ember, még a legbőszebb könyvmolyok közt sem, aki mostanában legalább egy-egy kis időt ne töltene a szabadban s ne szólna elragadtatással a május szépségéről.

Csak természetes, hogy mi, cserkészek különös vágyodással sietünk ki a rideg szobából, gyönyörködni, élvezni, ujjászületni. Azt tehát fel se tételezem senkiről, hogy biztatni kell a virágos május élvezetére. Csak arról szeretnék nehány szót szólni, hogy mi a kötelességünk a bennünket gyönyörködtető természettel szemben.

Mert ne gondolja senki közülünk, hogy betöltötte a hatodik törvényt, ha barangolásai közepette felkiáltott vagy tizszer: „De gyönyörü, de szeretem a tavaszt!“ Ez még nem igazi szeretet. A természet szeretete ott kezdődik, amikor teszünk is valamit azért, hogy az Isten nagy kertje szép maradjon, hogy annak fensége mi körülöttünk is pompázzék.

Ha kiránduláson vagytok, nem elegendő mondogatni: „a cserkész kiméli a növényeket“, hanem ezek szerint kell cselekedni is. Nemcsak fát és fiatal hajtást nem rongáltok, hanem még a virágból sem szedtek le többet, mint amennyi elég ahhoz, hogy kalapotokat diszitsétek s édesanyátoknak egy kis csokor jusson belőle. Nincs csunyább természetszeretet, mintha valaki „csupa szeretetből“ kalapszámra gyüjti az ibolyát s egész garmadát szed a mezei virágokból, hogy aztán, a kirándulás vége felé — eldobja azokat, mert elhervadtak. — Ne tépjük le feleslegesen a virágot. Hadd pompázzék az másoknak is, hadd legyen minél virágosabb a rét, a hegyoldal! Sőt — ez az igazi cserkész cselekedet — okkal-móddal, jó szóval figyelmeztessük a virágot mohón aratókat, cselekedetük csufságára.

Annál szorgalmasabban tisztitgassuk a szeméttől, piszoktól az erdőt, mezőt. Hiszem, hogy cserkész már nem dobál zsiros papirost, szalámihéjat, szardiniás skatulyát, narancshajat az üde pázsit szerte széjjel. De ez nem elég. Ne resteljük felszedni és összegyüjtve felégetni, vagy elásni a rendetlen és izléstelen emberek papir és egyéb hulladék szemetjét sem. Ha pedig látunk szemetelni embereket ott, azonnal felszedve azt, amit ő eldobál — figyelmeztessük őt az Isten nagy palotájával szemben való kötelességére. A magunk szobájában, kertjében nem türjük a szétdobált szemetet. Hát az Isten nagy szobája, az ő csodaékes tündérkertje szemetelésre való hely?!

Sohasem felejtem el azt, amit egyszer Koppenhágában láttam. Sétáltunk egy parkban s valaki közülünk eldobta az elszitt cigarettája végét. Közvetlenül utánuuk jött egy jól öltözött ur. Szó nélkül felvette a cigarettacsutkát s a legközelebbi szemétládába dobta. Hogy szégyeltük magunkat! Szebben, finomabban és mégis határozottabban nem figyelmeztethetett volna az az úr bennünket kötelességünkre. Szólnia sem kellett, mégsem felejtem el soha dorgálását.

Igy csináljatok ti is cserkésztestvérek! Kiméljétek, becsüljétek meg a természet minden szépségét, eredeti tisztaságát s becsültessétek meg azt másokkal is.

Otthon pedig mindenki legyen müvelője a jó Isten nagy kertjének. Ha van rá módotok, ápoljatok gondozzatok egy kis darab kertet. Ültessetek néhány virágot, egy-két gyümölcsfát szemezzetek, oltsatok egy-egy csemetét, gyomláljatok ki egy-egy zöldséges ágyat. Higyjétek el, addig nem lehettek igazán barátai a természetnek, még ti is nem éreztétek a termelő munka verejtékét és tiszta, egészséges örömét. Aki csak egyetlen cserép virágot nevelt valaha, az már másként látja a virágot, igazabban, áhitatosabban szereti a természetet.

Fiuk! A legközelebbi őrsi órán beszélgessetek arról, hogy ki, hogyan szerette ezen a héten a természetet, tett-e valamit, ami ezt a szeretetet igazolja? . . . Cserkésztestvérek! Gondoljátok csak el: mi lenne, ha ezen a héten közel 3.000 őrsi órán, mintegy 30.000 cserkész megfogadná, hogy ezentul nemcsak bámulója, hanem gondos munkása lesz a jó Isten nagy kertjének! De nagy dolgot is tudnánk cselekedni! De gyönyörüvé és áldottá tudnánk tenni ezt a szép magyar hazát!

Május 22-én a budapesti cserkésznapon minden pesti cserkész ott lesz!

zsitvateői Zsitvay Tibor dr.

lamvasutak ny. igazgató- ız I. cserkészkerület *véd- r* névjegye, de én most ztét akarom megismertetni y életéből 3 momentumot teljesen fedik a 4-ik és 6-ik ik törvénnyel, az egyetemi évek- t ugyan cserkészet, de az ő akkori ot mintha a 4 ik törvény szuggerálta re felözönlött az egyetemekre, főiskolákra rország ifjusága. Bizony nagyon jól emlék- nk ebben a kővárosban egyedül, magunkra . Az ifjusági egyesületek — Egyetemi Kör, s Egyetemi Segélyegylet, Budapesti Athlétikai — fogadták be az ifjuságot. Ezek az egyesületek ykorukat akkor élték, a mikor Zsitvay Tibor vette a vezetésüket. Baráti kéz, testvéri sziv fogadott bennünket védnökünk személyében. A szertehulló, magára hagyott ifjuságnak Zsitvay a vezetője. A poros, fülledt, zajos főváros légköréből kiviszi a szabadba társait, megalapitója volt az Egyetemi Turista Egyesületnek. Előtte azonban magasabb célok lebegnek. Miért ne lehetne a magyar ifjuságot egy közös táborba hozni? A 22 éves Zsitvay létrehozza 1906-ban az Országos Diákszövetséget. Szemere Miklós a maga nagy célkitüzésében méltó, érdemes munkatársat talál benne, amikor az egyetemi ifjuságot az atletika, túristaság mellett belevonja a céllövő sportba. Ez a Zsitvay Tibor, aki a magyar ifjuságért ennyit dolgozik, agitál, szervez, nem feledkezik meg kötelességéről, képezi magát, tanúl, bejárja a külföldet is és 24 éves korában már kész ügyvéd. Magvas tanúlmányai, cikkei szaklapokban általános elismerésre találnak. Ezzel le is zárúl életének az első étapja. A testvériség gondolatát, a magyar ifjúságnak egy táborba való tömörítését egész energiájával fényesen szolgálta.

Az ifjút felváltja a férfi, a politikus. Vajjon a későbbi élete ellentétbe kerül-e az előbbivel? A Magyar Cserkész teljes számát betöltené, ha a politikussal, a közéleti férfi szerepével foglalkoznék. A vezéreszme még mindig a 4-ik törvény szelleme marad. Kibontakozik itt a magyar föld, a magyar faj iránti mélységes szeretete. Ahogyan a magára hagyott ifjuságot helyes irányba terelte, most a magyar falú, a magyar tanya népeit teszi célkitűzés tárgyává. Kecskeméten 1919-ben kormánybiztos-főispán, majd 1922-ben ugyanott képviselőjének választja a nép. Kecskemét és környékének magyar népe sokat köszönhet Zsitvaynak. *Hét tanyai templom és nyolc lelkészlak, 29 tanyai iskola,* leánygimnázium, református tanítóképző-internátus, városi múzeum, Jó Pásztor-intézet, sporttelepek, új póstapalota, tanyai pósta és telefonállomások, autóbuszjáratok, vasúti és közúti hidak stb. stb. — mind beszédes bizonyitékai testvéri érzése és fajszeretetének. A 6-ik törvény ép úgy a vérében van, mint a 4-ik. Legjobban azzal a pogány szóval jellemezhetném: természetimádó. A természet szépsége iránti rajongása már az Egyetemi Túrista Egyesület megalapításánál megnyilvánúlt. Az ő mondása: csak az szeretheti igazán a földet, a hazai rögöt, aki azt ismeri is. Nincsen a Nagy-Magyarországnak olyan nevezetesebb pontja, ahová Zsitvay el nem zarándokolt volna. Ha az országos gondok megengedik, kimenekűl visegrádi virágos kertjébe, vagy a kisoroszii vadászházába, ahol az ő legbensőbb barátai a virágok, a madarak, felejtetik vele a gondokat, a fájdalmakat. Egy szenvedélye neki is van: imádja a virágokat.

A természetnek, a magyar földnek nagy szeretete vezetett minket Zsitvay Tiborhoz. Komolysága, higgadtsága, nagy célkitűzései minden magyar cserkész életideálját képezhetik. A tapasztalatlan, fiatal testvér bízva teszi kezét az ő edzett, kemény energiájú kezébe: Fogd a kezünket és vezess! *S. J.*

Dunaparti rege.

Egy éjszakán a Duna partján
— Kis cserkész voltam akkor én —
Őrségen álltam éjfél táján
Suttogó erdő közepén.
Kemény szivvel álltam a vártát
Kezemben fogva jó botom . . .
S megéled, ím, a zúgó erdő
A vártán csendben álmodom.

. . . Ezer kis törpe jött kacagva,
Erdő lakók víg serege,
Játékos kedvü, víg koboldok
— Feltámad annyi szép rege —
Körülfognak. Remegve állok
Tréfás, víg kedvük közepén.
De csitt, elnémul kacaj, vidámság,
Erdő Tündére jön felém.

Arany palástja csillagokból,
Kezében fehér liliom;
Tündérkirály kertjében nött fel,
Olyan szép minden kis szirom!
És szól a Tündér: „Kis cserkészem,
Erdő virága mind tied,
Ibolya csak neked virágzik,
Gyöngyvirág lesi léptedet;

Neked cseveg a kis madárka,
Csörgő patak neked dalol,
Amerre lépsz, mókus kidugja
Kicsiny fejét a lomb alól.
Tiéd az Isten szép világa
Szived nem sujtja fájdalom,
Ha vezéred lesz mindörökre
A tiszta, fehér liliom . . .“

Szólt s ragyogó, tündér kezével
Megsimogatta homlokom.
Csillogó szemmel feltekintek —
S előttem áll . . . parancsnokom,
Elmult az álom — eltünt minden:
Koboldok, táncos víg sereg . . .
És másnap éjjel ujra vártán
Talált a zúgó rengeteg.

Iévai Alajos cs tiszt.

Az őrsvezetői tábor résztvevői a jeladást gyakorolják a Cserkészparkban.

Hevenyészett wigwam a Cserkészparkban.

Magyar kálvária.

A földesur nézi a mezejét. Földje kopár, terméketlen. Henye bogarak, álmos gyikok, vidám tücskök, vadász pókok tanyáznak göröngyei, torzsai közt. Gondol valamit s megjelennek napszámosai. Árkot ásnak, zsilipet épitenek belé.

A mező apró lakói mitsem tudnak erről. Látásuk csak a maguk kis körére terjed Azt hiszik, hogy az egész világ az a kis mező, s hogy azon tul senki s semmi.

De egy napon felvonják a zsilipet és a patak vize zúgva árad a mezőre. Elsodor minden bogarat, pókot, gyikot, tücsköt. Százával keringenek s hányódnak a zavaros vizben és bizonyára igy kiabálnak: „Istenem! Micsoda szerencsétlenség!“

Az áradás után jön az apály. A mező megéled. Nemesebb növények virulnak benne nemesebb termények céljaira. A zsilip alá malom kerül, zúgójában ezüst halak lelnek alkalmas helyet. A mező virágaira méhek látogatnak el, döngicsélve gyüjtik az édes élelmet. Az ujabb bogárnemzedék is kövérebb füvet, zsirosabb földet talál a régi helyén.

A legnagyobb földesur a világ Ura. A világ Ura is áradást bocsájt néha az országokra. Az egyes ember ilyenkor csak annyit érez, hogy borzasztó földindulás virrad rá s a szenvedések szertelen forgatába került. Nem tudja, mibe kapaszkodjék s keserüségében felkiált: „Istenem! Micsoda szerencsétlenség!“ — De a századokkal később élők belátják, hogy a nemzet sorsa abban a szerencsétlenségben vált szerencsésebbé, tisztult, javult.

A világ Ura ránk tekintett. Igy jutottunk el kálváriajárásunk mai stációjáig: Trianonig.

Hosszu az ut idáig, de tanulságos. Kuporodjatok az én tábortüzemhez, ti kis ragyogószemü, mesze multba néző, jövőbelátók, megcsendesültek, szegények. Nézzük közösen a csillagok állását, a Darvak utját, a Tejutat s azután álomra hajthatjuk fejünket.

Miért?

Mert a csillagok mind azt súgják, hogy nincs nemzet, melyet a háboru, még a legszerencsétlenebb is, valaha tönkre tett volna. Megvan az a szuverén joga, hogy öngyilkosságot kövessen el, de külső erőszak, ha kuriadt organizmusra nem talált, halálthozó nem lehet. Ezt tanitja kálváriajárásunk, melynek első stációja:

955. Lechmező.

Népek árjától szoritva vetődött ide a magyar. Ez volt az utolsó nomádnak való hely. Itt a puszták szerelmeséből a kalandok vakmerő hőse lett. Hetven év alatt husz nagyobb hadivállalatban száguld végig a magyar lovasság Európán az Atlanti Oceán és a Boszporus közt. Bevágja Bizánc érckapuját, beusztat a velencei lagunákba, megmássza a svájci Alpokat, leereszkedik a Pireneusok szakadékaiba, körülfutja a Hanza-városokat s keresztüljárja a türingiai erdőket. Nyugat kincse megtölti kincstárát, lakossága benépesiti szállásait.

De ez a folytonos dicsőséget, zsákmányt hozó kalandozás megrontotta az ősi erkölcsöket, megbontotta a törzsi alkotmányt, sőt kockáztatta a nemzet egységét is. Az erkölcsökre ugyanis rombolólag hatott a sürü és hosszas távollét a családi fészektől, továbbá az otthon hiánya s a nyerskedő duhajkodás. A törzsszerkezetet megbontotta, hogy most már nem a törzs, vagy nemzetség agg előljárója előtt hajtottak fejet, hanem azt a vitézt követték, — akár törzsbeli volt, akár nem — kinek kiséretében a legjobban kitünhettek s a legtöbbet zsákmányolhattak. Azután a nemzet egységére is veszélyessé vált, hogy akár egyes törzs, akár egyes vitézek hadra keltek az ország tudta nélkül.

Az ősi kötelékek meglazulása s az ennek következtében beálló fegyelmezetlenség bosszulta meg magát Augsburg vára alatt 955-ben, ahol és amikor a legnagyobb magyar hadsereg, melyet addig a külföld látott, szétporlódott, elveszett.

Késő okosság azt kutatni, vajjon a megkerülő csapat késett-e el, vagy a fősereg támadott-e korán. A lényeg egy: a fegyelmi hiány, az elbizakodottság lejáratta a régi hadi taktika fölényét s a kötelességmulasztás megásta a sirját.

A lechmezei szerencsétlenségnek nem az anyagi vesztesége, nem a véreresztése, hanem a morális következménye mutatkozott végzetesnek. Magyarok épugy, mint a nyugati népek jól emlékeztek arra, hogy félezer évvel ezelőtt a hun-magyar tragédia első felvonása az által záródott le, hogy a féktelenül szilaj testvért, a hunt széttépték fellázadt hübéresei.

Magyarok épugy mint a nyugatiak, jól emlékeztek arra, hogy a másfélezeréves hun-magyar tragédia egyik véres epizódjaként az avart, fajának eme testvértelen

ágát megsemmisitették, kitörülték a történelemből felázadt rabszolga tömegei, miután a frankok megbontották győzhetetlennek hitt sorait.

Mindezekre visszagondolva, a lechmezei tragédia után jajongtak itthon a kicsinyhitüek, hogy itt a halál, itt az enyészet, hogy ez a sors vár a magyarra is. De nem volt igaza ezeknek a halálmadaraknak!

Tény az, hogy a hadi fensőbbség megdőlt. Tény, hogy a nemzet demoralizálódott ép abban az időben, mikor a szomszédban I. Ottó, az augsburgi győző magához ragadta Nagy Károly koronáját. De Isten ujja, hogy ebben a válságos időben a pogány Géza s a keresztény István fejedelem lezárták az ázsiai politika korszakát és beléptek az európai koncertbe. Feleleventették a keleti küzdelmek iskolájából hozott ősi erényeket: az önbizalmat, a fogékonyságot, a józanságot. Megzabolázták, majd megsemmisitették a törzsfők centrifugális erőit, elháritották a keresztény magyar királyság akadályait, helyreállitották a belső harmoniát, Nyugattal szemben fogékonyságot, saját hazájukhoz, a nemzet létéhez hü ragaszkodást árulva el: a külső tekintély és a belső erő nimbuszát egyszerre szerezték meg, mert védelmi helyhez kötötték magukat, tömörültek s alkalmazkodtak.

Érdeme ez a nemzetnek is, hogy mint a jó tanuló, nyilteszü tanitvány a mesterét, megértette e két vezért, s egykettőre követte őket. Nem voltak önzők s megértették egymást fönt is, lent is. Igy a válság megoldódott, a lechmezei vereség átka áldásos gyümölcsöket hozott.

1241. Mohi puszta.

Miután a magyar templomot épitett, elhagyta sátrát, hogy a templom mellé kőházba telepedjék, elhagyta a nomádéletet a földmivelésért és Szent Lászlónak, a magyar katonaideálnak legendás tettei után a keresztviz leszivárgott a lelkébe is; ugy-ahogy elhagyta a kalandos világot és nem az ősi fegyver, a nyil lett a mindennapi imádsága. Már pedig a nyil avatott kezelése akkora gyakorlatot igényel, amekkorára csak a nomádoknak van ráerő idejök. A kun még nomád, a tatár is, de a magyar már lovag, ur.

A keletkező oligarchia katonai tekintetben haladást jelentett, kevesebb, de egészen a katonai erényeknek élő páncélos, lovas, gyakorolt harcost. Azonban veszedelem volt a társadalmi rendre s azért IV. Béla királyunk irgalmatlanul lefojtotta

Nagy baj lett ebből. Mert ha a magyar a régi: egyenlő fegyverrel és számban szállhat szembe az ellenséggel. Ha pedig lovag: csekélyebb számmal is várhat sikert erősebb fegyverzete miatt. De igy az átmenet és annak erőszakos megszakitása azt okozta, hogy az országnak *már* nem volt oly nagy számu, gyakorlott, könnyü lovasa és *még* nem volt annyi vértes lovagja, amennyit a tatár veszedelem 1241-ben megkövetelt.

Egyéb bajok sem hiányoztak. A király megszédült a saját méltósága magasságától s tüzre hányta a nemesek székeit. Csak irásban érintkezett velük, de nem nézett utána, vajjon a kancelláriája hivatása magaslatán áll-e? Ugyanakkor az utolsó kun kanász bemehetett hozzá. S mikor a kun csordák letiporták a magyarok

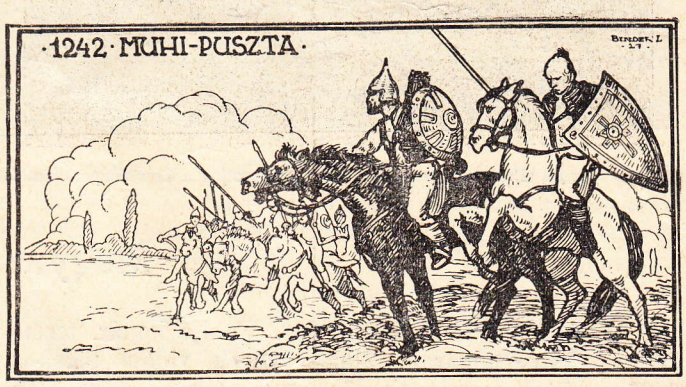

vetését s az igazságosztás mankón kullogott a bünösök után, betelt a pohár. Fellángolt az ősi magyar büntanya, a sértett hiuság, az önáltatás, az irigység és közrestség. Ennek füstjében nem látta senki, hogy oly ellenség száguld a határok felé, melynek sokaságában van az ereje, kegyetlenségében a hatalma, gyorsaságában a veszedelmes volta: a tatár.

Falvak, tanyák eltüntek, mint a pehely. A lakosság százezrével menekült falak, nádasok, erdők rengetegébe, külföldre. Oly emberek, kik henyélve ültek a föld zsirjában s mégis agyarkodtak egymásra, a veszedelemben összeszorultak egy kis helyen s megosztották egymással az utolsó karéj kenyeret. Velük bolyongva siratta a király is koronás nagyuraságát.

Akkor is jajongtak a kishitüek, hogy itt a halál. De nem volt igazuk! A tatár kitakarodott. Az ország népe visszatért a régi tüzhely üszkeihez. Egyszerre milliók keze nyult a munkához. Városok, várak keletkeztek. A király bátoritott, megbocsájtott, okult, munkaeszközöket, munkásokat hozott, kiváltságokat osztogatott. És tiz év mulva az ország talpra állott. A hit és munka ide szebb életet varázsolt. A mohi puszta átka áldássá varázslódott: a válság megoldódott.

(Folytatjuk.)

Kerületi cserkésznap.

A Magyar Cserkészszövetség budapesti kerülete május hó 22-én kerületi cserkésznapot rendez az összes budapesti csapatok részvételével az FTC. pályán az alábbi programmal:

1. Csapatok felvonulása.
2. Oszlopokba felállás.
3. Üdvözlés. Himnusz.
4. Sátorverés.
5. Tábori foglalkozás.
6. Gyalogló stafétaverseny.
7. Morsezés.
8. Játékbemutatók.
9. 7-es stafétaverseny.
10. Kulacsdobó verseny raj)
11. Örsi kocsiverseny.
12. Raj céldobóverseny.
13. Irredenta jelenet.
14. Táborbontás.
15. Oszlopokba felállás
16. Elvonulás.

A részletes értesitést a csapatparancsnokok megkapták. Fiúk, készüljetek a budapesti cserkésznapra!

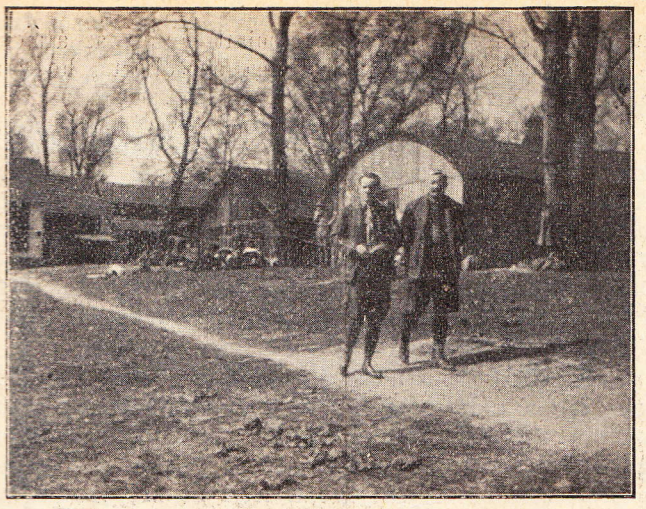

Dr. Zsembery Gyula országos ügyvezető-elnök, a vizitelep parancsnoka és Faragó Ede országos vezetőtiszt az első országos vizi tiszti táborban.

Reggeli parancskiadás a népszigeti vizi tiszti táborban.

Miért? . . . Miért? . . .

— Feri bátyám, miért van annyiféle zöld szinű levél a fákon? — kérdezte Muki, egy csikszemű ujonc a parancsnokától, amikor a mélyút végére értek és a lankás hegyoldal teljes májusi pompában bontakozott ki előttük.

— Te M u-u-k-i-i! — hangzott az öregek ajkáról a leintés. Azt nem kérdezed az ég miért kék?

— Csend ott hátul, fiúk! Hol a testvéri szeretet? Te nagy botanikus, Spúziusz! felelj *te* neki, ha olyan jól tudod! — szólt a parancsnok, megveregetve a piruló Muki barnapiros arcát.

— Hát-hát . . . az egészen természetes, hogy a levelek szine nem egyforma! Az emberek közt is van szőke, barna, sőt . . .

Elhallgatott, mert a hirtelenszőke Matyi, akit Pirosnak csúfoltak, barátságosan a bordái közé bökött a botjával.

— No! és ami természetes, azt nem lehet megmagyarázni? A lélegzést, a kifáradást, az izzadást, a lesülést . . .

— S a felsülést, Spúziusz! sívitott közbe egy síri hang.

— Gyerünk, Muki fiam, ezek az öregek nagyon komolytalanok, hát csak neked mesélek!

Persze szempillantás alatt körülöttük volt az egész őrs, fülét hegyezve, mert a parancsnok úr mindig olyan érdekes új dolgokat szokott mondani

— Tudod-e, Muki, hogy a két dolog voltaképen összetartozik: a levél, a fűszál azért zöld, mert az ég kék. Az ég meg azért kék . . .

— Mert jól rímel! Mi kék az ég . . .

— Csiba te! Azért kék, — mert mint a tudósok mondják — a levegőben lebegő parányi testecskék a színkép *kék* színét szórják szét leginkább. Hol egy hetedikes? Mi az a színkép?

— „A szinkép vagy spektrum az . . . izé . . . az, amit akkor látunk, ha például a napfény háromoldalu üveghasában megtörik, vagy a szivárvány is . . .

— Elég — nekünk, de a fizikából alighanem $^3/_4$-et kaptál volna erre a szakszerű feleletre! Már most az ég annyival sötétebb kék, minél ritkább a levegő. Azért látjuk olyan mélységes kéknek augusztusban, magas hegyek csúcsáról vagy repülőgépről, mert a világűr éjszakája jobban áthatol rajta.

— És mikor *piros* az ég, Feri bátyám?

— Akkor, ha az alantjáró nap sugarait vízpára vagy porszemek megtörik.

— Porszemek? Azért mondják hát, hogy szél lesz, ha piros az ég alja! Mert valahol messze a szél felkavarta a port!

— Ez már okos megjegyzés volt, Kugli fiam! De térjünk vissza a levelekhez. Azt tudjátok, hogy a növényeknek épúgy mint az állatoknak vizen és ásványi sókon kivül *szerves* anyagokra, keményitőre, fehérjére, cukorra, olajokra, miegymásra van szüksége, hogy élhessen. De mig az állat mindezt *készen* kapja, amikor növényt vagy húst eszik, addig a növény kénytelen a gyökereivel felszívott vagy a levelei által felvett *szervetlen* anyagokat önmagában megfelelően átalakitani, asszimilálni.

— Igaz, hisz' tanultuk, hogy a levélben keményitő készül s abból meg a többi táplálék . . . Csak akkor nem igen értettem az egészet.

— Mert éppen a németet magoltad a pad alatt, mikor Halmos tanár úr erről magyarázott.

— Békesség ott a jobbszárnyon! Most nincs botanika óra, hát csak annyit jegyezzetek meg, hogy fény és levélzöld (klorofil) nélkül nincs asszimiláció s a növény elhalványul, elpusztul.

— Mint a pincében tartott muskátli, ugy e?

— Igen. Aki meg konyit a fényképezéshez, az azt is tudja, hogy a különböző színű sugaraknak nem egyforma a vegyi hatása a lemezekre. A legerősebben az úgynevezett kiegészitő (komplementár) szinek hatnak egymásra Alapjában véve a növénynek nem kerülne fáradságába, ha fehérre vagy pirosra festené leveleit.

— A kastélyparkban láttam zöldes-fehér szilfát, vérbükköt és vérmogyorót, ami majdnem feketés vörös, — jegyezte meg buzgón Spúziusz.

— No látjátok! De mig fönt a levegőben túlnyomórészt kék szinű sugarak vannak, addig lejjebb, ahol növények élnek, piros meg sárga sugár akad bővebben.

— Jé! a piros kiegészitő szine a *zöld*! — kurjantott fel örömmel Kugli, a csapat bölcse.

— Nagyon helyes! A növény nem változtathatja meg a reá ható sugarak színét, a végtelenül bölcs Teremtő azonban segitségére jött s olyan színű ruhát adott neki, amellyel adott körülmények között a leg-

jobb munkát végezheti: zöldet. S mert némi kék fény mindenütt akad, *sárgát* is kevert a palettába, nehogy annak a hatása kárbavesszen.

— Azért sárgulnak meg a levelek ősszel! De mitől lesznek pirosak, mint a vadszőllő levele? — kérdezték össze vissza a fiúk.

— Türelem, azt is megmondom! Ősszel, amikor a fény mindegyre fogy, a növény B-listára teszi a leveleket, felmondja nekik a kosztot, mert nem veszi hasznukat. Beszünteti a nedvszolgáltatást s vékony parafaréteggel kizárja egykori napszámosait az éléskamarából. A levél elhal, a klorofill bomlásnak indul. Miből is keverünk zöld szint? Pemzli, te nagy mázoló vagy, mondd meg nekünk!

— Azt az is tudja, aki nem *művész*, hogy kékből és sárgából, — dörmögte sértődötten Pemzli.

— Köszönet, nemes maestro! — bólintott feléje mosolyogva a parancsnok. — A levélzöld tehát ősszel felbomlik kékre és sárgára.

— No kék levelet se láttam még életemben, — kottyant közbe Varjú, egy barnaképü hatodikos.

— Ó bölcs Kádi, azt mi sem láttunk . . . de talán valamikor, gyermekéveidben hallottál valamit lakmuszpapirról, kurkumagyökérről, savakról és bázisokról!

A botanikus Spúziuszból erre csak úgy bugyborékolt a tudomány: — Értem már, Feri bátyám, én már értem! A kék szint bomlás közben valami sav vörösre festi, a sárgát meg barnára.

— Valahogy úgy van! De most már Muki fiam, talán te is sejted, miért van annyiféle zöld levél a természetben? No itt vagyunk az erdőszélen, fujjuk ki magunkat egy kissé!

Nem kellett sok biztatás s a kis társaság a mohos, füves földön hevert, csak Muki térdelt középen s okos barna szemét kerekrenyitva, mutatóujját felemelve, lassan beszélni kezdett:

— Hát azért van sokféle zöld, mert az egyikben több a sárga szín, mint a másikban.

— S vajjon miért, kisember? — kérdezte Holubár, a csapat szelidnézésü, nagyerejü «bajvivója», Muki bálványozott őrsvezetője.

— Nem tudom, kérlek szépen, de azt hiszem, hogy . . . hogy . . .

— Az egyik fának a konyhájában bizonyosan mást főznek, mint a másikban; kinél paprikáskrumplit, kinél meg lencsefőzeléket! — segitette ki zavarából a kis tudóst Holubár.

A háttérből jelentőségteljes krákogás jelezte, hogy Kozma, a csapatszakács elértette a célzást. (A nagytáborban ugyanis igen szomorú éneket szerezték a rágós krumpliról és az odaégett lencséről, amelyet Kozma követett el). A mindig éhes Pöffeteg az étel említésére gyöngéd mozdulattal simogatta meg a tarisznyában lapuló uzsonnát és könyörgő pillantást vetett a parancsnok felé.

Az elértette a néma instanciát: — Már látom, ha soká tart a tudós vita, versenyt kell kiabálnom a gyomrok korgásával, hát fejezzük be gyorsan! Holubárnak igaza van. Az egyes növények tápláléka is más, meg a természete is. Egyik jobban birja az árnyékot, a másik kevésbé . . .

— Pöffi a *napot* birja kevésbé . . .

— Csend! Az árnytűrő növények levele sötétebb, sokszor fémes csillogású, mig a fényt kedvelőké élénk zöld. A mesterséges fásitás persze sokszor összekeveri a különböző természetű fákat, azért láthattok ott az oldalban, az eleven, aranyoszöld lucfenyők között komor, feketés jegenyefenyő csoportokat — ezektől kapta nevét a Feketeerdő, ahol a Duna ered — emitt pedig határozottan megkülönböztethetitek, hol a választóvonal a világosabb bükkös és a komoly, sötét tölgyek között.

Most pedig fogjatok hozzá a falatozáshoz, de ne felejtsétek el, hogy az erdők bokrainak és fáinak szemet-lelket gyönyörködtető színjátéka nem a mi kedvünkért van ám, hanem hathatós eszköz a növények létért való küzdelmében s lélekbemarkoló bizonyság a természetet egységesen rendező Elme, a végtelenül bölcs örök Tervező, a mi jóságos mennyei Atyánk mellett!

— Jaj, de szép volt! — sóhajtotta önfeledten Muki, aki még mindig térdelt.

Pöffeteg pedig mindenek bámulatára egész csirkecombot nyomott a kis pajtás markába:

— Nesze! mert ha te nem kiváncsiskodol, akkor most mindezzel kevesebbet tudnánk!

Velősy Elek.

A sátorügyről. A nagyhéten a csapatokhoz kiment sátorismertetőben egy részletet, mely fontosnak tetszik, technikai okokból nem tudtunk eléggé kiemelni. A 15/R típusu sátorról van szó, mely a B típusunak egy módosulata. Érdemesnek tartjuk ezt ismertetni.

A sátor alapterülete teljesen azonos a B típusuéval. Tehát 270-szer 450 s magassága is 220. Hol hát az eltérés? Ott van, hogy a sátor szélessége azonos a B típusu hosszával, és fordítva. Ebből következik, hogy a bejárat mindkét oldalon (és nem mint a legutolsó Magyar Cserkészben irtuk, csak egy oldalon!) a hosszoldalon, tehát a 450 cm-es oldalon van s ez kissé elvesz a sátor szépségéből és a szélnek is valamivel nagyobb támadó felületet ad. Azonban nagy előnye, hogy az elhelyezkedés benne mégis szerencsésebb, mint a B típusuban, mert a bejáratra merőlegesen fektetett szalmazsákok a sátor két végén helyezhetők el ugy, hogy egy 70—80 cm széles szabad hely marad pontosan ott, ahol a bejárat van és az oromrud halad, szóval az állóknak is elég kényelmet nyujt s a fekvőhelyekhez jutni, jobbra és balra is elég kellemes, nem bánthatjuk egymás holmiját. Olcsóbb is 10 P-vel a B típusunál, és mivel két nagy darabból füzhető össze, a szállitása is könnyebb, mert két, kb. 6 kg-os súly terheli a szállitókat.

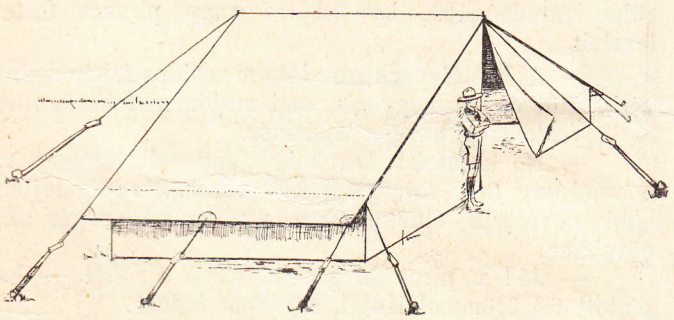

Olyan szempontok ezek, melyeket most, a rendelések utolsó idejében, szükségesnek láttunk a csapatok tudomására hozni.

Itt közöljük, hogy a 250 cm-es sátorlapra megfelelő külföldi anyag kifogyása miatt, csak belföldi anyagból fogadunk el megrendeléseket.

Orsz. gazd. hivatal.

Tigrisvadászatokon az indiai dz

Irta: JENOVAY JENŐ.

Néhai Ferenc Ferdinánd trónörökös világkörüli útján a „Kaiserin Elisabeth“ osztrák-magyar hadihajón Indiának festői kikötővárosába, Bombayba érkezett.

Miután a trónörökösnek, ki bemutatkozási látogatásokat tett a külföldi fejedelmek udvarainál, ez az utazása hivatalos jellegű volt, Ferenc Ferdinándot mindenütt nagy ünnepségek közt fogadták. Ilyen alkalmakkor különösen az indiai fejedelmek (maharadzsák) fejtettek ki soha sem képzelt pompát és fényt, akik az alkirállyal az élen, egymást felülmulva versengtek azon, hogy a trónörökös ott tartózkodása idejére az ezeregyéj káprázatos mesevilágát megelevenitsék.

Az utazás Bombaytól kezdve Észak-Indián keresztül vasuton történt tovább egészen a hinduk másfélezer templomával ékes szent városáig — Benáreszig. A különböző tartományokban természetesen vendégül látták a trónörököst és udvari kiséretét. Miután Ferenc Ferdinánd az exotikus fejedelmek mindegyikénél több napot töltött és a maharadzsák diszes kiséretükkel csatlakoztak a trónörököshöz, végül a benáreszi maharadzsa udvarában állapodtak meg, a programmba vett tigrisvadászatok megbeszélése végett.

Ferenc Ferdinánd az igy egybegyült hindu fejedelmekkel (azok nagyszámu, szinpompás viseletü kiséretétől és elefántrajoktól követve) nehány nap mulva megindult a magas füvel és bozóttal benőtt dzsungelek, a bengáli tigrisek birodalma felé.

A hatalmas, többezer hajtóból és néhány száz elefántból álló diszes tábor két egyenlő részre oszlott. Az egyik északon ütött tábort, mig a másik része délnek indult, hogy a megbeszélt időpontban a szemben álló két tábor egyszerre kerekedve fel, a vadakat végül gyürüszerü körbe kényszeritsék.

A megbeszélés szerint a vadászat negyednapon, a hajnali órákban vette kezdetét. Az északi táborban a hindu fejedelmek között helyezkedett el a trónörökös, kinek hire, mint minden képzeletet felülmuló páratlanul ügyes vadászé, még az ő megérkezése előtt eljutott Indiába. Igy hát az exotikus fejedelmek érthető türelmetlenséggel várták a pillanatot, amikor Ferenc Ferdinánd, a fegyver nagymestere, bemutatja ebbeli képességeit.

Ez az alkalom nem sokáig váratott magára, mert már a dzsungelek elején való táborozás első óráiban, amikor nagyobb falka, hullákra és dögprédára induló hatalmas kondorkeselyü repült el táborunk felett, a trónörökös játszi könnyüséggel puffantott le többet közülük, anélkül, hogy egyetlen lövése is célt tévesztett volna. Ez a kis bemutatkozás minden várakozást kielégitett.

A tigrisvadászatok megkezdéséig az idő a szentnek tartott Gangesz folyó kiöntéseiből származó óriási terjedelmü mocsarakban tanyázó krokodilusokra való vadászattal telt el. A részben gyalog, részben csónakokkal üldözött förtelmes állatokból — igen sokszor életveszedelem közt — Ferenc Ferdinánd hat darab rendkivül nagy és több közepes példányt ejtett el.

Negyednapon, a kora reggeli órákban, a déli táborral történt előzetes megállapodás szerint, megindult az északi tábor is és ezzel kezdetét vette a nagy duvadakra, főleg azonban a tigrisekre való vadászat. Festői látvány volt, amint a hindu előkelőségek tömegétől kisért maharadzsák, Ferenc Ferdinánd és az indiai alkirály nyomában a több százra rugó elefánttal előre törtettek. Mi, akik a trónörökös kiséretéhez tartoztunk, a rajvonal jobb és bal szélein voltunk beosztva. Csak a trónörökös te[illegible] kivétel, aki csek[illegible] mellett, a nowanu[illegible] nak ajándékozott e[illegible] sárban. Ez a derék bé[illegible] ...ber, ak[illegible] ura és parancsolója nem épen keztyüs kézzel [illegible] volt bánni, mint céllövő és vadász méltónak bizony fenséges urához.

A dzsungeleken való keresztülgázolás első napja minden különösebb esemény nélkül telt el. Az elefántokkal előre küldött hajtók közül este csak egy kettő jelezte, hogy portyázás közben itt-ott tigriscsalád fészkére bukkantak, a fenevadak azonban elmenekültek.

Este a vadásztábor lepihent és alig hogy beállt az éj, kigyultak az őrtüzek, melyekkel távoltartották az éjszaka idejére a vadakat.

Másnap reggeli után a tábor ismét felkerekedett és abban a reményben, hogy a mai nap kedvezni fog a vadásztársaságnak — utnak indult. A jó alkalom nem is késett soká. Ugy délfelé rémes állatorditás verte fel a dzsungel csendjét, melybe ijedt emberi hang vegyült. Mi, akik a mintegy másfél kilométer hosszú rajvonal jobb szárnyán haladtunk, meglepődve láttuk, hogy a

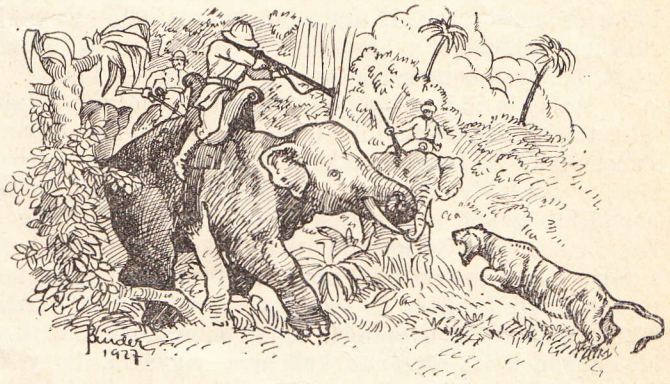

raj középső része, éppen az, ahol a trónörökös volt megállt és tülekedve, csoportokban kivált a vonalból. Az állatorditásba most már sürű fegyverropogás vegyült. Az történt ugyanis, hogy a raj közepén haladó elefántok több tigriscsaládot zavartak föl rejtekükből, miközben néhány tigriskölyköt agyontapostak. A szülők, látva kölykeik pusztulását, iszonyuan felbőszülve, most már támadásba csaptak át.

Az élet-halál viaskodás Ferenc Ferdinánd csoportja körül folyt. A bozótokból kilenc hatalmas tigris — hímek, nőstények vegyesen — tört elő és vad iramban támadtak az elefántokon ülő vadászokra. A trónörökös már a viaskodás első perceiben egymaga két gyönyörü példányt ejtett el. Azonban alighogy fegyverét ujból megtöltötte, észrevette, hogy az eddigieknél jóval nagyobb tigris a közelében haladó elefánton ülő testőrvadászára ront és karmait annak lábszárvédőibe vájta és már csak egy pillanat választja el attól, hogy szolgáját a vérengző bestia darabokra szaggatja. A biztoskezü Ferenc Ferdinánd ekkor odairányitja fegyverét és mintha csak egy nyulról lenne szó, a legnagyobb flegmával, egy gyönyörüen irányzott fejlövéssel leteriti a dzsungelek királyát. A hatalmas bengáli tigris vértől tajtékzó szájjal, élettelenül zuhant a földre.

Nem sokkal utóbb riadtan látom, hogy a felbőszült fenevadak egyike a trónörökösre veti magát. Ám ezuttal nem került sor a védekezésre, mert az elefánt az olda-

, a földre teriti
szlopszerü lábá-
néz a két állat-
tigris teste köré
zatos fülsiketitő
vők lélegzetfojtva
baját. De nem so-
at még és az elefánt
vel földhöz csapja ellenfelét. A zuhanás
megremeg a föld és a dzsungelek félelmetes ki-
alya összezuzott fejjel és tagokkal, párját kilehelve
terül el a magas fűben.

A következő napok, különösen mikor a közeledő déli tábortól felzavart tigrisfalkák körül is a gyürü mindjobban szükülni kezdett és minden menekülési kisérlet hiába való volt, még sok izgalmas vadászesemény hoztak. A többszáz főnyi vadásztársaság tekintélyes zsákmányt ejtett, amelyből nyolc darab gyönyörü tigrispéldányt a trónörökös egymaga, mindegyikét egyetlen lövéssel, teritett le.

A vadászatok befejeztével a hindu előkelőségek Ferenc Ferdinándot bámulatos vadásztehetségéért meleg ovációkban részesitették, majd a hajtókat az elefántokkal hazaküldve, a trónörökös kiséretéhez csatlakoztak és vasuton folytatták utjukat India fővárosa — Kalkutta felé.

LEVELEK MINDENFELŐL.

„A cserkészet Manilában egészen amerikai mintára van megszervezve. Csupán az éghajlati viszonyok folytán van a programmban egy s más változtatás.

Manila közvetlen környezete cserkészetre tulajdonképen alkalmatlan, mert erdőség nincsen, csupán rizsföldek és bambuszbozótok, végig a folyók mentén. Ezek pedig mérges kigyók és moszkitók kedvenc tartózkodási helyei. A csapat, melyhez csatlakoztam, a Y. M. C. A. (keresztyén ifjak egyesülete) kebelében alakult és ennek folytán abban az előnyös helyzetben van, hogy ennek az egyesületnek az összes berendezéseit, sportpályáit, torna és uszócsarnokát szabadon használhatja. Ez a körülmény különösen a három és fél hónapos esős időszak alatt, mikor táborozási lehetőség nincsen — fontos.

Az esős időszak végétől a száraz időszak kezdetéig, tehát kb. októbertől—februárig a hétvégi táborok szokásosak. Miután a táborhelyek többnyire nagyon messze bent vannak az országban és odáig gyalog menni lehetetlen, a csapatok autón mennek a táborba. Ezekben aztán kiki megmutathatja, hogy mit tud, mert a tábor élete sokkal nehezebb, mint nálunk. A legfontosabb a viz kérdése és gyakran legelőször is desztilláló készüléket kell épiteni. Aztán mindegyik fiúnak, a legkisebbnek is, magának kell arra vigyázni, hogy kigyóra ne lépjen, mert erre igazán nem vigyázhat a tisztje. Ugyancsak vigyáznia kell arra, hogy cserkészet közben a benszülött falvak közelében ne merészkedjék tul közel a legelésző, félvad Carabao-csordákhoz (bölényfajta), mert ezeknek az állatoknak a kedélyállapota kiszámithatatlan. Bármily gyors cserkészláb néha nem sokat használ. Az egyedüli mentség a fáramászás és a türelem. T. i. annak kivárása, amig az állatok megint lecsillapodnak és elvonulnak. Viszont a tengerparton a moszkitók miatt nem lehet táborozni. Ezen felül pedig a tenger tele van cápával, ami a fürdést teszi életveszélyessé.

Minden cserkész büszkesége a különpróbák letétele. Tehát mindegyik iparkodik a táborban letenni a szükséges vizsgákat. Amerikai mintára aztán némelyik annyi különpróbát tesz le, hogy a jelvények már el sem férnek a karján és külön a vállán átvetett széles szalagon hordja azokat.

A tropikus cserkészetnek megvan az a külön varázsa, hogy minden fiú úttörőnek érzi magát. Gyakran jutnak el a fehér emberek telepeitől nagy távolságra, oly területekre, melyeknek egyedüli tulajdonosa az állam és ott nem kell attól félni, hogy egyszerre csak megjelenik a csősz, aki felirja az embert, mert gyakorolta magát a favágásban. Luzon szigetén, melyen Manila fekszik, ragadozók nincsenek, de ehelyett rengeteg bivaly, majom, kigyó és még több madár a kolibritól a csodástollazatu paradicsommadárig.

Manila többszáz főnyi cserkésze több csapatban van: 1. fehérbőrüek, 2. vegyesek, tehát fehérek és mesztizek (apa vagy anya benszülött) és 3. benszülöttek. Állitólag egy kinai csapat is van. Mindezek azonban a legnagyobb egyetértésben élnek egymással a nyelv és szokások különbségei dacára. S. E.“

Milyen munkákat végeznek a csapatok a Hárshegyi Cserkészparkban?

Sok érdeklődésre akarunk választ adni, mikor közöljük, hogy a Cserkészpark berendezése folyamatban van. Azonban szeretnénk, hogy minden részéhez a cserkészek munkája fűződjék. A park és a kastély berendezésénél minden csapat, minden egyes fiú segithet. Alább felsorolunk néhány munkaalkalmat, melyhez hasonlót még számosat találhatunk:

A Cserkészparknak cserkész és magyaros kaput készitteni (A Nagytábor galambducos kapuját.)

A fákat és növényeket névjelző táblákkal ellátni.

A dzsungelszerü burjánzást kiirtani.

Gyümölcsfákat gondozni.

Rőzsét összegyüjteni és felaprózni.

Padokat készitteni.

A keritést rendbehozni.

A területet feltérképezni.

Favágási gyakorlat az orsz. őrsvezetői táborban.

Meteorologiai állomást berendezni.

A kastély szobáiba cserkésztárgyu képeket és fényképeket adományozni.

Oktató faliképeket készitteni.

Ásvány és növénygyüjteményt összeállitani.

A csomókat táblákban megörökiteni.

A park könyvtárába könyveket ajándékozni.

A park egyes helyein rendszeresitett mintagyüjtemények közül egyeseket elvállalni. (pl. tűzhely, földgunyhó. stb.)

A szobák egyes falait cserkészszerüleg kifesteni vagy feldisziteni.

Madárfészket készitteni és felszerelni.

Saját mühelyben készült butor, türülköző vagy lepedő felajánlása. (A nyersanyag esetleges megfizetésével.)

Élősövényeket nyesni.

Tábori oltár felállitása.

Az első országos őrsvezetőképző tábor.

— Hárshegyi Cserkészpark. 1927. IV. 9—14. —

Ezt is megértük. Amiről annyi cserkész és vezető oly régen álmodott, végre megvalósult. A Hárshegyi Cserkészpark birtokában a Vezetőtiszti Testület végre megteremthet annyi gyakorlati cserkészmunkát, amelyről eddig csak álmodozni tudtunk. Őrsvezetőtábor! Hány cserkész félve remélt, titkos vágya volt! És most már száz magyar cserkész boldog emléke. Ó milyen mohó tudásvággyal, repeső örömmel és büszkeséggel jelentkezett ez a száz fiú a Cserkészház nagytermében. És látva a szemükben a sokat váró reményt, bizony aggódás fogta el a szivünket, vajjon eleget tudunk-e tenni lelkük óhajának. Azonban mi, öreg cserkészvezetők tán még nagyobb lelkesedéssel és örömmel fogtunk a tábor előkészítéséhez és várva-vártuk annak megkezdését, hogy végre egyszer a szövetségi wigwam aktái mellől elszökhessünk és saját csapatunkkal táborozhassunk. Mert mi a tábor résztvevőit a magunk csapatának tekintettük.

És ez volt ám csak a csapat! Három raj tizenkét őrssel az ország minden szegletéből összesereglett 100 cserkészből. Benne voltak a budapesti 3, 5, 7, 15, 16, 18, 24, 25, 26, 31, 38, 174, 208. és 242-es csapatok küldöttei 27 cserkésszel; de benne voltak az esztergomi 14-esek, a pesterzsébeti 28-asok, az újpesti 33-asok, a rákospalotai 911. és 913-asok, a kispesti 17, 93, 95, 114. és 185-ösök, a cinkotai 214-esek, a péceli 910-esek, a kistarcsai 918-asok, a győri 42-esek, a szombathelyi 48. és 50-esek, a pécsi 141. és 658-asok, a kalocsai 101-esek, a nagykőrösi 216-osok, a kecskeméti 118. és 152-sök, a szegedi 554-esek, a csongrádi 553-asok, a békéscsabai 184-esek, a hódmezővásárhelyi 112-esek, a szolnoki 208-asok, a sárospataki 134-esek, a debreceni 172-esek őrsvezetői 73 taggal. Együtt volt ebben a csapatban a csonkahaza minden világtájának cserkésze testvéri egybeforradásban. Mert bizony az őrsök tagjai lehetőleg mind más-más csapatból kerültek ki, hogy kelet és nyugot, dél és észak találkozzék és legyen tagja egy-egy őrsi családnak. Eleinte nehezen is ment az az összemelegedés, de hétfőtől kezdve már úgy összeforrt a csapat, mintha együtt cserkészkedtek volna eddig is. A közös élet, közös munka teremtette meg ezt a lelki egységet.

Faragási gyakorlat a husvéti őrsvezetői táborban.

Mert munka az volt elég. Hiszen tanulni, dolgozni jött ide mindenki. A napirenden 8—1 és 3—5 között folyt a kiképzés, de voltaképen a ½6—8 közti játék és az esti tábortűz is ennek a célnak a szolgálatában állott. A gyakorlati cserkészmunka jóformán minden ágára sor került a rövid négy nap alatt. Volt ott rendgyakorlat, csomókötés, kötélhasználat, sátorverés mindenféle fajta sátorral, árkolás, a tüzgyújtás összes neme, főzés, tűzhelykészítés, szerszámélesítés és kezelés, faragás, fadöntés gallyazással (valódi!), bozótirtás, természetismeret, elsősegélynyújtás, jeladás, tájékozódás, látrajz, őrsi táborépítés, sőt rövid, igen jól sikerült hike is. Volt minta őrsi óra, naponta őrsi gyülés és három előadás az őrsi szellemről. Elmélet is volt azért hellyel-közzel, így a földrajzról, annak próbáztatásáról, helyes viselkedésről és magatartásról, cserkészirodalomról, felszerelésről, az őrsvezető teendőiről kirándulás előtt, alatt és után, a játékról. Természetesen a szórakozásról sem feledkeztünk meg, de ez is tanulás volt. Igy tanultunk sok éneket, játékot szobában és szabadban, csatakiáltást, lassózást, bumerangozást, dzsiu-dzsicu birkózást. Tábortüzet minden nap tartottunk még esőben is — szobában. Ekkor egy üstben spiritusz égett. Három vetitettképes előadás is volt a tábori életről. Sajnos sok miudent lehetett volna még tanítani, de akkor nem négy napig, hanem négy hétig kellett volna táboroznunk. Mindezt természetesen úgy tanitottuk, hogy például szolgáljon őrsvezetőinknek, miként tanitsanak ők is.

Táborunknak vendégei is voltak. Albrecht kir. herceg, a Cserkész Nagytanács elnöke, egy órát töltött körünkben és mindent megnézett, minden után érdeklődött. A csapat igaz lelkesedéssel üdvözölte dallal és csatakiáltással. Felkerestek bennünket a szövetség összes vezetői, az V. és III. ker. vezetőtisztjei; Mattyasovszky Kasszián atya is felkereste esztergomi vitézeit. És meglátogatták táborunkat a vizi tábor résztvevői is.

Utoljára emlékezzünk még meg azokról is, akik Éry Emil orsz. vezetőtiszthelyettes, táborparancsnoknak oly szivesen segitettek értékes munkájukkal. Első helyen kell megemlíteni a Nagy Főnököt, aki a lelke volt a tábornak, mint a kiképzés vezetője. Nélküle a tábort elképzelni sem lehetett volna. Mellette Kolozsváry Béla tiszt, Reöthy Ferenc és Szőke Imre segédtisztek végeztek nagy munkát. A tábor felszerelését a szövetség gazdasági hivatala teremtette elő. Az élelmezést nagy önfeláldozással és hozzáértéssel a tábor teljes megelégedésére Tassy Sándor cserkésztiszt látta el, amiben Markovich János cserkésztiszt segitett neki. Egyes előadást tartottak Fodor Ferenc dr. (hármat), Vidovszky Kálmán és Nagy János, akik hálás hallgatókra találtak.

Sajnos, a tábornak vége lett, ma már csak kitörülhetetlen kedves és büszke emléke minden résztvevőnek. Nehéz volt a válás, mert nagyon összemelegedtünk, egy csapattá lettünk. Az a tudat, hogy igy egy csapatban nem találkozhatunk újra, könnyet csalt a szemünkbe az utolsó tábortűznél és fojtogatta torkunkat a búcsú szavainál Utoljára lampionokkal bejártuk a tábor nevezetes helyeit, de akkor már nagyon szótlanok voltunk. Az utolsó parancs is elhangzott és visszavágyó szivvel szoritottunk kezet észak, kelet, dél és nyugat magyar cserkészei.

Az első őrsvezetőtábor emlékéül ideirjuk azt a nótát, amit az utolsó tábortűztől magyar útravalóul vittek el annak résztvevői. (Uj ének Krasznahorkáról, irta Névtelen Diák, megjelent az Uj Nemzedékben.)

Krasznahorka büszke vára
Miénk lesz még valahára;
Tompa ormán tavaszi szél
Új magyar időket beszél,
Van a vén fán ifjú hajtás,
Ne búsulj hát, kuruc pajtás!

Vitézei felébrednek
Bujdosó fejedelemnek,
Tárogató harcot rivall,
Uj vezér jön hadaival,
Rablók ellen lesz nagy hajtás,
Mi is ott leszünk majd, pajtás!

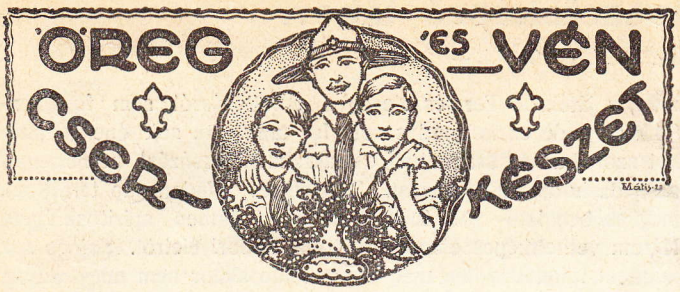

Mit csináljanak a nyáron az Öreg csapatok?

A magyar cserkészmozgalomnak állandóan vannak problémái és vannak olyan megoldást váró ügyek, melyek már nem problémák, amelyeket csak meg kell írni, vagy a megírásig feldolgozni, előkészíteni. Az ismert cserkészíróktól nem várhatjuk minden irányú cserkészmunka feldolgozását, de arra esetleg vállalkoznának, hogy az előkészített anyagot közkinccsé tétel előtt átnézik és a megszerkesztésre nézve tanácsot is adnának. Tudom cserkészfiúk, hogy közületek sokan azért nem cserkészkednek tovább, ha meghaladták a 18 éves kort, mert befejezettnek látják a cserkészetet és ilyen korral, amikor már segéd lettél, vagy az iskolában „érettnek" minősítettek, csak „nincs kedved olyan gyerekes munkát végezni, mint amilyen a cserkészet". Az első kérdésem, amit a mellednek szegezek: hát akkor mi, az élet útjait járó meglett emberek, sokan már ősz fejjel, miért tudunk tovább is cserkészkedni, mit találunk tovább is a cserkészetben? Erre te azt mondod: Ti, bátyáim, mindnyájan csapatokat, kerületeket, szövetséget irányítottok, nekem meg ahhoz se korom, se rátermettségem nincsen. — A korod nem akadály, mert lehetsz őrsvezető, vagy segédtiszt is, s ha a vezetéshez, a gyerekek neveléséhez nem értesz, akkor állj be valamelyik öregcserkészcsapatba, hogy ott végezhess munkát, ott élhesd tovább azt a szép öregcserkészéletet, amelyre cserkészkorodban csupán előkészültél. Most már hozzád szólok öregcserkésztestvérem, az egész magyar cserkészet szavával és arra szólítlak fel, hogy vállalkozzál csapatoddal a cserkészetet továbbépítő, továbbfejlesztő olyan munkára, amellyel mi, vezetők, nem érünk rá foglalatoskodni, s csupán csak annyi időnk jut, hogy tanácsokkal lássunk el.

A múltkor meglátogattam vizi tisztképző táborunkat, s a vezetőtiszti testületben a vizicserkészetet munkáló Zsembery Gyula bátyánk épen egy szép tervét ismertette és azon búslakodott, hogy nincs ideje megvalósítani. A terv a következő: Csonka-Magyarországnak sok csónakkal bejárható vize van, de nincsen semmi útmutatónk, vizi térképünk, amely egy-egy folyó minden kicsi szakaszára megmondja, hogy milyen csónakkal járható, melyek a veszedelmes, nagyobb elővigyázatot igénylő kanyarulatai, mennyi az átlagos mélysége, melyek a szebb partrészletei, romok, stb. Fiuk, ez öregcserkésznek való feladat, kisebb csoportokban végigcsónakázni a magyar vizeket és ilyen hasznos útikalauzokat készíteni róluk. Sokan vennék meg szivesen ezeket a térképeket, nem cserkészemberek is és ki tudja, talán úttörő munkát végeznénk a magyar vizek kereskedelmi, nemzetgazdasági szempontból kihasználása, kifejlesztése terén is.

Tábori életünk a kézügyességek nagy fejlettségét igényeli, de nem csak a táborban szükséges ezek elsajátítása, mert hiszen az életben is gyakran felhasználhatjuk azokat. A tábori életben sokat vettünk át az indiánoktól, mert hiszen az angolok a robinzoni gyarmatéletben az indiánoktól tanulták el a sátorépítést, a főzést, fáramászást, hurokvetést, egyszerű szükségleti eszközök készítését és sok minden mást. Nagyobb öröm lenne nekünk, ha minden ilyen tábori ügyességet, fogást őseredetében is magyarnak vallhatnánk és a magyar nép életéből vennénk át. Ez is öregmunka lenne. Kisebb csoportokban, négyen-öten öregcserkészek, könnyű mozgótábori felszereléssel, bebarongolnák az ország különböző részeit és ceruzával, fényképezőgéppel megörökítenék mindazt, amit a magyar ember oly tökéletesen készit és ami a cserkészéletben nélkülözhetetlen, vagy legalább is hasznos, pld.: kubikos csőszkunyhók, halászkunyhók épitése, a főzéshez szükséges bográcstartók, merő- és keverőkanalak, különféle ételek készítési módja, tutajok, evezőlapátok, erdei fakunyhók, kő, gyeptéglakunyhók stb. készítése, pányva dobása, pányva formája és készítési módja és rengeteg sok minden más, amit nekünk eltanúlni hasznos lenne és az önérzetünket is fokozná, de még hasznosabb lenne megírni, szemléltető rajzokkal és magyarázattal ellátni. Azt már megtették egyes öregcsapatok, hogy népdalokat, meséket, babonákat gyüjtöttek össze, de nem tették közkinccsé. Erre újra vállalkozhatnának csapatokon belül egyes csoportok. Gyönyörű szép feladatok ezek, amelyek az öregcserkészeknek is fenséges programmot és célt adnak. Ilyen feladatok lennének még cserkésztáborok látogatása és feldolgozása az ott tapasztaltaknak különféle szempontok szerint. Eredeti cserkészdalok gyűjtése, táborban tapasztalt ügyes fogások, új gondolatok ellesése stb. Röviden, a cserkészet továbbfejlesztésében vállalni a munkát, megteremteni az átmenetet s az átmeneti idő programmját a cserkészetből az öregcserkészetbe, kapcsolatba hozni az öregcserkészetet az élettel és nemzetünk szolgálatába lépni egyénileg, de egész öregcserkész szervezetünkkel egységesen is cserkészlélekkel járni tovább az élet útjait és belesugározni a cserkészlelket a nem cserkésztársadalom életébe, tért hóditani és kiszoritani azt az életet, amely a léhaság jegyében minden nemzetfönntartó erőt egyre őröl és az ország megcsonkitott testében élő lelket is meg akarja csonkítani.

Kedves cserkésztestvéreim, ez nem gyerekjáték, ez komoly élet, ez igazi öregcserkészet, s akit ennek megismerése után is eltántorítanak az udvarló, cigarettázó és hasznosabb életet élni nem tudó zsúrfiúk, nem siratják, csak sajnáljuk, mert a Krisztus lovagjainak hű seregét csak megszabadította a maga kolonc egyéniségének távoltartásával. Hiszem, hogy mindnyájan nem kényelmes, puha, de kemény férfiélettel fogtok beállani a nagy magyar célok szolgálatába.

Faragó Ede.

A Magyar Cserkész Szövetség megbízásából a 11-es Bocskay csapat a pünkösdi ünnepek alatt nagy versenyszerű hike-ot rendez.

A hike-on minden igazolt csapat résztvehet egy őrssel. (6—8 fő.) Az őrs tagjai kor és rangkülönbség nélkül lehetnek a csapat fogadalmat tett cserkészei, vagy tisztjei.

Költség: Utiköltség Budapestről-Budapestig 4 pengő fejenként, mely a nevezéssel egyidejüleg küldendő meg.

Nevezési határidő: Május 14.

Hálás a szabadban. Sátorról és egyéb felszerelésről mindenki gondoskodjék.

A nevezési határidő letelte után 10 napon belül minden őrs kézhez kapja a szükséges utasitásokat.

Nevezések a Magyar Cserkész Szövetség cimére küldendők „Pünkösdi hike" jelzéssel.

A hike-on csakis az őrs benevezett tagjai lehetnek jelen.

A hike őrsök indulása szombaton délután Budapestről, érkezés hétfőn este Budapestre.

Dr. Zsembery Gyula orsz. ü. e.

A HAMVAI FIÚ

IRTA: TÁBORI PÁL CSERKÉSZREGÉNY IFJ. GERRITSEN

Gergely Miki ezalatt Prém Jóska előtt állt meg s tréfásan szólt rá:

— Na mészáros ur, ma hány disznót vágattál le?

Prém Jóska felelni akart, de a belépő Szél Gyurka és Láng Peti félbeszakitotta. Petit mindnyájan nagy örömmel köszöntötték, beteg volt két héten keresztül s most van először velük. Az őrs tudósa és krónikása volt, mindenki szerette. Utána hamarosan megjelent az elválhatatlan baráti pár: Madary Béla és Erdős Lajcsi. Most már csak az utolsó emberre vártak, aki egy perccel fél nyolc előtt robogott be: Révész Feri. Révész Ferinek rendes szokása volt az elkésés, most is Gergely Miki hosszas műcsodálkozást rendezett, hogy Feri pontosan beért . . .

— No hallod, kérlek — mondta büszkén Feri — kirándulásról csak nem késem el! Annyi becsület még bennem is van!

Odakint az iskola udvaron gyorsan sorba álltak s már indultak is. Rövid ideig mentek feszes lépéssel az utcán s a járókelők megbámulták a pirosarcu, vidám fiúkat. Hamvai Gyurka kezében a hosszu cserkészboton ott lobogott a Sirályok zászlaja, amely már tizedik évét szolgálja s ugy öröklődik az egyik Sirály őrsről a másikra . . . A villamos megállón mindnyájan felszálltak az egyik kocsi hátsó végére s alig félóra mulva már Hüvösvölgy nyájas napsugarában sorakoztak ujra.

Pesthidegkuton keresztül indultak Solymár felé. Menetelés közben egyremásra hangzott fel a sok vidám cserkésznóta. Utközben nyomolvasással és tájékozódási gyakorlatokkal ütötték agyon a néhol poros országut unalmát.

Rövid pihenővel két óra alatt a solymári kőbánya bejáratánál állottak . . .

A jó Isten, föld és mindenség örök Ura, lenézett felhő-trónusáról s mosolyogva látott meg egy apró csoportot a József-körut egyik háza előtt. A villanyóra fél kilencet mutatott s Hamvai Feri Szatmári Gabival együtt már negyvenedszer nyargalta végig a keskeny járdát. Anti is lent volt, de felszaladt valamiért. Kelen Petinek és Kleits Palinak nyoma sem volt. Végre, háromnegyed kilenc tájban befutott Kelen Peti. Együtt szidták Kleits Palit, akinek bizonyosan kedvesebb a reggeli alvás, mint a megbeszélt idő betartása . . . Indulni akartak már, amikor kissé hiányos öltözékben, vérvörösen, zihálva megérkezett Pali.

— Jaj, bocsássatok meg, hogy elkéstem . . . de elaludtam . . . nem keltettek fel.

Különböző jókivánságok hangzottak el, aztán elindultak. Azaz hogy elindultak volna. Mert legelőször megálltak az óra mellett és tanácskozni kezdtek. Pesti fiuk voltak, ilyenformán nem ismerték Pestet. Tiz percnyi sulyos gondolkozás után kisütötték, hogy a Hüvösvölgybe a Pálffy-téren keresztül kell menni . . . El is indultak volna Óbudára a Hüvösvölgyet keresni, ha egy kalauz fel nem világositja őket. A legelső 14-es villamosra ugráltak fel több-kevesebb ügyességgel s a Szénatéren átszálltak a megfelelő kocsira . . .

Csodálatos reggeli napsütés
s a fiuk minden diákos nemtörődö
vették a szépséget, amely minden
ból és fűszálból áradt . . .

Kint a Hüvösvölgy enyhe gye
elfogódottan álltak. Szerencse, hogy ke
is mutatott Solymár felé, különben ép
irányban indulnak el. Igyekeztek az ut me
de a por ellepte a cipőjüket s Kleits Pali egyre n
gyobbakat szuszogott. Alig mentek egy háromnegyed
órát, amikor leült és kijelentette, hogy senkinek a kedvéért nem megy tovább. Le kellett hát ülni. A magukkal hozott elemózsia egy részét elfogyasztották. Közben kevésbé, sőt legkevésbé szellemes megjegyzéseket kockáztattak meg az előttük álló ház esetleges lakóiról. Amikor elmentek, egész csomó olajos papiros, szalámihéj és egyéb jelezte, hogy ott „kulturemberek" étkeztek.

Pesthidegkuton teleitták magukat a kut hideg vizével, természetesen kétszeres melegük volt, kétszer

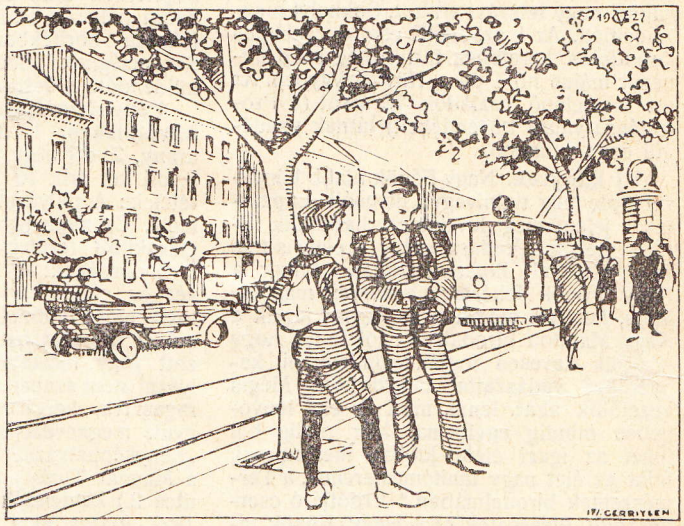

„Kelen Petinek és Kleits Palinak nyoma sem volt."

annyit izzadtak . . . Lassabban is mentek, mert az ut felfelé vitt s enyhe szél csapta arcukba a port.

Solymár községbe is beértek s ott aztán kezdődött a dilemma. Mert onnan utjelzés nem vitt a barlanghoz s halvány fogalmuk sem volt, merre menjenek. Először egy libapásztor fiut interpelláltak meg, de az valami érthetetlen sváb-magyar keveréknyelven válaszolt s inkább lemondtak a további kérdezősködésről.

Nekiindultak találomra az egyik falusi utcának. Mentek, hosszu utakat tettek meg, szőlők között és kertek alatt, miközben Kleits Pali keservesen nyögött és azt hajtogatta, hogy föltétlenül hazamegy, mert ez nem neki való . . . ez nem embernek való . . . Pláne, amikor meredek szőlőhegyre értek s kapaszkodtak föl — Palit ketten huzták, ketten tolták, de folyvást elesett és vékony hangon nyöszörgött, mint a kés alá került malac. Rnháját eltépte, kezét felhasogatta — végső elkeseredésében már a nyöszörgésről is lemondott. Csak minden elbukásnál sivitott fel ujra. (Folytatjuk.)

sónakház részére
őre van szüksé-
eitől szövetségün-
k az összes cser-
gy parafa dugókat
mennél hamarább a
bé Zsembery Gyula
adni szíveskedjenek. A
os!

ep. 1927. május hó 15-én
Dobogókőn a Magyar Turista Egyesület, a Magyar Siketnémák Turista Egyesülete által felállított Lourdesi Mária szoborfelszentelési ünnepséget rendez. A felszentelést főtiszt Mattyasovszky Kassian bencés gimnáziumi igazgató ur fogja végezni. Az ünnepség emelésére kivánatos volna ha mennél több cserkészcsapat venne azon részt. Jelentkezés 1927. május 6-án a 30-as öreg cs. csapatnál a Szövetség helyiségében vagy pedig május 9-én Déry Ferencz 30-as ö. cs. tisztnél a M. Turista Egyesület Aranykéz u. 6. sz. alatt 6—8 óra között.

Anyák és árvák napja. A mult számunkban felvetett szép eszme, az „anyák napja" nagy tetszést aratott. Sokhelyt megvalósitják. Az I. sz. BKIE csapat családias kirándulás keretében tartja meg szép ünnepet május hó 1-én a Hüvösvölgyben. Az ott megjelenő családok 70 árvát (a Protestánsárvaház növendékeit) látnak vendégül ezen a napon.

Uj könyvek. Nagy Főnök ujabb könyvvel lepte meg tudnivágyó olvasóit. Lapzártakor jelent meg leveleinek harmadik füzete, melynek Vadászösvény a cime s tele van képekkel, illusztrációkkal. „Mikor a Nagy Főnök fehérarcu testvéreit magával hivja, kezüket megragadva együtt járják a Nagy Manitou birodalmát: jól tudja, hogy közülük kevesen fogják mindennapi kenyerüket vadászattal megkeresni. Mégis vezetőjük akar lenni, mert az élet lényegében mindig egyforma. Már pedig hol lehet az igazi életet jobban megismerni, mint az élet nagy tanitómesterének, a Természetnek birodalmában." Erdőtjáró cserkészfiúk, olvassátok el a Nagy Főnök tanitásait. (Ára P. 1·20).

A másik könyv: A Jeladás (Sztrilich—ifj. Zsembery), a jeladó különpróba részletes feldolgozásait tartalmazza, sok magyarázó rajzzal. Régóta nélkülözött füzet ez, melyből az összes jeladó módokat könnyen megtanulhatja a praktikus ismeretek megszerzésére vágyó cserkész (Ára P 0·60).

Mindkét könyv megrendelhető a Magyar Cserkész Szövetségnél. (Budapest, V., Hajnal utca 6. Cserkészház.)

Család-Otthoni verseny. Kedves — és bizonyára igen hasznos — versenyt vezettek be az esztergomi bencések 14. sz. „Holló" csapatánál. A csapat parancsnoksága minden hónapban egy ivet ad a családfőknek, amelyen lelkiismeretesen osztályozzák a cserkészeket és pedig abból a szempontból, hogy *odahaza* hogyan viselkednek. Osztályozandó a 1. Rendszeretet, 2. pontosság, 3. engedelmesség, 4. illemtudás, 5. szolgálatkészség. A legteljesebb megelégedést 10 ponttal, a legteljesebb elégedetlenséget 0 ponttal jelzik. Az eredményt a havi cserkészuzsonnákon hirdetik ki.

A „Turistaság és alpinizmus" március-áprilisi összevont száma rendkivül tartalmas. Csodálatosan szép fényképfelvételek egy sorba állitják e kedves lapot a külföldi legelőkelőbb turistalapokkal. Cikkei is magas szinvonalon állnak. Hirrovata pedig gazdag betekintést nyujt a magyar turisztika minden zugába. Öröm és boldogság olvasnunk e lapot, amely a magyar természetszeretet nagyszerü fejlődéséről beszél.

Turistairodalmi pályázat. A Magyar Turista Szövetség az 1927. évben többek közt a következő pályázatokat tüzte ki: A pályázat tárgya: I. Magashegymászó-(alpin) tura'eirás, esetleg szépirodalmi mű. 1. dij hat drb. 10 koronás arany, 2. dij négy drb. 10 koronás arany. II. Középhegységi (subalpin) turaleirás, esetleg szépirodalmi mű. 1. dij hat drb. 10 koronás arany, 2. dij négy drb. 10 koronás arany. *III. Középiskolai tanulók részére egy, vagy többnapos kirándulás lehetőleg irodalmi szinvonalon álló leirása.* 1. dij négy drb. 10 koronás arany, 2. dij két drb. 10 koronás arany. A pályázat feltételei: A pályázat titkos. A szerző nevét és cimét zárt jeligés boritékban tartozik mellékelni. A III. csoport pályázói tanulói minőségüket a jeligés boritékba helyezett névlapjukon intézetük igazgatóságával igazolni kötelesek. Ugyanazon szerző több művel is pályázhat. A pályaművekhez fényképek is csatolhatók. Más pályázaton dijazott vagy dicséretet nyert művekkel pályázni nem szabad. A pályaművek jól olvasható kézirással vagy gépirással, magyar nyelven, a papirivnek csak egyik oldalán irva, „Irodalmi pályázat az I., II. vagy III. csoportra" felirásu boritékban, a Magyar Turista Szövetségnek (Budapest I., Attila-u. 2.) küldendők. *A beküldés határideje junius 30.*

Fényképpályázat turistatárgyu tájfelvételekre. 1. dij hat drb. 10 koronás arany, 2. dij négy drb. 10 koronás arany, 3. dij két drb. 10 koronás arany. — Feltételek: A pályázat titkos. Résztvehet bármely, Csonkamagyarországon, vagy annak elszakitott területein az 1918-ik év előtt is honossággal birt amatőr. A szerző nevét és cimét zárt jeligés boritékban tartozik mellékelni. Ugyanazon szerző több művel is pályázhat. Más pályázaton dijazott vagy dicséretet nyert művekkel pályázni nem szabad. A pályaművek kartonra ragasztva, keret nélkül, hátlapjukon tárgyuk megnevezésével és jeligével ellátva, „Fényképpályázat" felirásu zárt boritékban a Magyar Turista Szövetségnek (I., Attila-utca 2.) küldendők. *A beküldés határideje: 1927. junius 30.*

Husvéti mozgótábor Ausztriában. Tartama hét nap, ötven pengőből személyenkint kitelik. Utirány és utiterv: személyvonaton Bécsbe, tartózkodás ezenfelül 2 nap, Semmering 1 nap, Graz két nap. Ezt tette meg a 7. sz. Verbőczy RG. csapatának 27 tagja. Időjárás kitünő, cserkészjárás nulla. Az osztrák cserkészet ugylátszik szundit. A Raxra felmenni: szenzáció. 10 perc alatt 1000 méter szintkülönbséggel emelkedni — izgató élvezet; ugyanigy leszállni — fülzugás. Fenn a mészkőplatón méternyi hó, napfényes enyhe idő, 3 órás séta, sütkétezés. Minden osztrák információval szemben: *van* kedvezmény, 9 silling helyett 4 sillingért visznek fel és le egy-egy utast. Nagy és tanulságos élményekkel járt az ut, jókedvü derü aranyozta be minden eseményét. De közérdekből annyit meg kell jegyezni, hogy aki a gráci cserkészek ugynevezett „előkészitett" szállását „koszt"-ját igénybe akarja venni, az vegyen előbb tréninget a népszállóban és Róbert bácsinál, a Kalvin téren. Mi lemondtunk róla; maradjon nekik több. *Temesi Győző.*

A pécsi cserkészek ünnepe. Felemelően szép napjuk volt a pécsi cserkészeknek ápr. 24-én. A dómtéren hatalmas tömeg sereglett egybe, hogy meghallgassa az összes ujoncok fogadalomtetelét s a cserkészek fogadalomujitását. Az ünnepi beszédet *dr. Igaz Béla* kanonok felsőházitag, a VII. cserkészkerület elnöke mondotta. Ugyanő adta át gyönyörű szavak kiséretében *Szkladányi László* cserkésznek az életmentő kitüntetést. *Prakatur Tamás* mohácsi orsz. gyül. képviselő a kitüntetett cserkészt, mint mohácsi ifjut üdvözölte lelkes, pompás szavakkal. Az ujoncokhoz *Vértessy Frigyes* ker. vezetőtiszt szólott, mig a központ üdvözletét *Vidovszky Kálmán* orsz. elenőrző tolmácsolta. A felemelő ünnepséget délután a 178. sz. „Mecsekalji" cs. cs. jubiláris ünnepélye követte. A tizéves fennállását ünneplő csapattal együtt örült Pécs egész társadalma. Gazdag hatalmas programu volt az ünnep. Különösen kitünt *Sauerwein Bélának* a csapat parancsnokának szép beszéde, a PÁR és a mecsekalji cs. csapat éneke, *dr. Révész Amadé* ciszterci tanár több előadott értékes műve s a „házi szivó fuvó" zenekar. Az ünnepi beszédet Vidovszky Kálmán orsz. ellenőrző tartotta.

„Az Ősvény", a 191. sz. Toldi Miklós cs. csapat lapja. Az áprilisi (10) szám gazdag tartalommal jelent meg. Van benne vezető cikk, angolból forditott novella, színdarab, több oktató cikk, szerkesztői üzenet, keresztretjvény stb. Minden ilyen csapatlap sok nemes törekvésről beszél.

Tartsuk be a közlekedésügyi szabályokat! Nagyon gyakran érkezik a Magyar Cserkészhez panasz, amely arról szól, hogy az országutakon s a városban menetelő cserkészek nem tartják be a mindenkire kötelező közlekedési rendszabályokat. Megesik, hogy egy-egy őrs zárt menetben az ut jobb oldalán halad, vagy pedig egyszerüen középen megy. Más panasz szerint nem egyszer lehet látni az uton játszadozó cserkészeket. Nem akarjuk most felsorolni az összes panaszokat, hanem nyomatékosan figyelmeztetjük Cserkésztestvéreinket: *be kell tartani pontosan a szabályokat.* Hiszen köztudomásu, hogy a legtöbb autómobilszerencsétlenség épen e szabályok mellőzésére vezethető vissza. A cserkész nemcsak, hogy maga nem követ el szabálytalanságot, hanem egyenesen keresi az alkalmat, hogy az embereket oktassa a tapasztalat szerint bevált közlekedési szabályok betartására.

A mentők munkája. A cserkész ahol tud, segit. Épen ezért nagy szeretettel és érdeklődéssel figyeli mindazoknak munkáját, akik maguk is segitenek, jót tesznek. Érthető tehát, ha a mentők müködését különös tisztelettel övezzük, hiszen alig van testület, amely annyi könnyet letörölne, annyi nyomort enyhitene, mint a mentők. Gyors autójuk mindenütt ott terem, ahol segiteni kell s évenként sok száz ember életét mentik meg. Egyébként egy kis statisztika mindennél többet mond: 1927. március havában csak Budapesten 1656 esetben nyujtottak segélyt s 1262 beteget szállitottak; 150 öngyilkoshoz siettek ki s közülök 124-nek megmentették az életét. Ebben az évben eddig 8577 esetben vonultak ki. A Budapesti Önkéntes Mentő Egyesület fennállása óta (1887. május 8.) pedig 782.155 esetben siettek a bajbajutottak segitségére. Ez igazán jó munka!

Állótábor Tahiban. A 15. sz. Bethlen Gábor cs. cs. legfiatalabb cserkészeiből álló Bocskay-raja a husvéti vakációban április hó 19—21-ig az Ev. Ker. Diákszövetség tahii barakktelepén próbatábort rendezett.

A 38-as Honvéd cs. cs. május 8-án vasárnap délelőtt avatja fel a kiscserkészraját az V. Honvéd-utcai polgári iskola udvarán. Az ünnepség d. e. 9 órakor tábori misével kezdődik, amelyet dr. Madarász István, a Bazilika plébánosa mond. Utána megáldja a csapat raj- és őrsi zászlóit. Kéri Sanyi szaval, majd a kiscserkészavatás következik. Utána Dósa Gabi és Szécsy Ferkó szavalnak, végül „Erkölcsi oktatás a kiscserkész-rajösszejövetelen" cimen a raj vezetője fogja megismertetni a jelenlevőkkel a kiscserkészképzésnek ezt a részét. A műsort a zenekar által előadandó számok tarkitják, befejezésül pedig felavatják az új csapatotthont. A csapat vezetősége ezuton is felhivja a testvércsapatokat, cserkészvezetőket és cserkészeket, hogy az ünnepségen a lehetőséghez képest jelenjenek meg.

A Dugó Jani pályázat eredményét helyszüke miatt a jövő számban közöljük.

I. KERÜLET.

Külföldi tábor. A budapesti 325. sz. Brassai cserkészcsapat a husvéti szünidőben egyhetes ausztriai mozgótáborozást tartott Budapest—Fehring—Graz—Semmering—Bécs utvonalon, Bécsből pedig hajón tért vissza Budapestre. A mozgótábort *dr. Grünfeld Ferenc,* a csapat megalapitója, jelenleg a 182. sz. „Uhu" cs. csapat parancsnoka vezette.

Tiszti igazolás. Az O. I. B. a kerület cserkészcsapataihoz a következő cserkésztiszteket igazolta: Krémer Ferenc (2.), Kuti Lóránt (7.), Akantisz Rezső, Téry Ferenc (30.), Fodor Endre (38.), Lehocky Tivadar (223.), Pócs Lajos (243.), Csider János (323.).

Május havi program: Május 16-án tiszti próba: 20-án tiszti gyülés: 22-én cserkésznap: 27-én I. B. ülés.

Mozgótábor. Az 1. sz. BKIE a Husvéti ünnepeket — mint a mult esztendőkben is — mozgótáborozásra használta fel. Ez alkalommal: Kőszeg-Irottkő, a Mátra és Pilis-Dobogókő vidékein jártak a fiúk mintegy 40-en. Csapatvezetőjük pedig a kecskeméti 110. sz. „Bethlen Gábor" csapat kérésére a Tisza mentén rendezett 2 napos gyakorlati kiképzést vezette.

II. KERÜLET.

A 134. sz. „Hegyaljai Erő" cs. csapat április 7-én 16 ujoncal szaporodott, akikből 2 őrs alakult. A csapat létszáma 85.

IV. KERÜLET.

† Bognár Béla. † a 85. Zrinyi cserkészcsapat tagja, a székesfehérvári ciszt. r. Szent István reálgimnázium VI. o. tanuló, hosszu és sulyos betegség után március 20-án este visszaadta tiszta lelkét Teremtőjének. Cserkészhez és kongregánistához méltóan: Jézus szent nevével ajkán lépett át az örökkévalóságba. Emlékét mivünkbe irtuk.

A kerületi intéző bizottság március 16-án tartott ülésén Kuthy István dr.-t az ifjuságcserkészügyek előadójává választotta.

Uj csapat. A fellsőgallai polgári iskolában cserkészcsapatot alakitott *Dobroszláv* Lajos rajztanár. A csapatot az O. I. B. igazolta.

V. KERÜLET.

Szeged. Március 25-én a 82. sz. Zrinyi csapat rajversenye. — Április 10—14-ig: az 550. sz. Baross csapat őrsvezetői tábora Királyhalmán; 16—18-áig a III. raj próbatábora Porgányon. — A husvéti szünetben a következő csapatok látogatták meg Szegedet: 4. sz. ö. BIK., 41. sz. V. M. G., 169. sz. Magor. — IV./11-én: KIB.

Tanfolyam. A 225. sz. Petőfi csapat soffőr tanfolyamon vesznek részt. — A szegedi levente oktató tanfolyamon cserkész előadója György Vilmos, a 277./ö. csapat tisztje.

VI.—VII. KERÜLET.

Zászlóavatás. A 227. sz. „Gróf Tisza István" cs. csapat (Pápa ref. kollégium) junius hó 12-én avatja fel s veszi át azt a gyönyörű nehéz selyem zászlót, amelyet Mihály Sándor m. kir. gazd. felügyelő és neje ajándékoztak a csapatnak.

VIII. KERÜLET.

A mezőturi ref. gimnázium 263. sz. Szegedi Kis István cserkészcsapata április 3-án cserkésznapot rendezett. A helyi csapatokon kivül jelen volt a pestujhelyi 245. sz. Ráday csapat 15 tagja is. A délelőtti istentiszteet végeztével 18 uj cserkész tett fogadalmat az intézet udvarán az ifjuság és nagyszámu közönség jelenlétében. Délután szép ünnepély volt, amelyen nemcsak arra törekedtünk, hogy a közönségnek kellemes és kacagtató szórakozást nyujtsunk, hanem arra is, hogy a magyar cserkészet komoly és mély gondolatait is megéreztessük a jelenlevőkkel.

A VIII. kerület, mely csapatainak száma miatt a legkisebb kerületek közé tartozott, örvendetesen szaporodik. Csapatainak száma az elmult évben 25 volt, melyhez most uj 5 csapat fog csatlakozni. Alakulóban van Szolnokon, Kalocsán, Jászárokszálláson 1—1 és Jászberényben 2 csapat. Most vannak igazolás alatt.

Ünnepélyek. Kunszentmiklósi „Baksa Sándor" csapat március hóban nagysikerü ünnepséget rendezett két estén keresztül. Az előadás érdekessége a csapat saját szerzeményü darabja, mely a nagytábori élet főbb mozzanatait ölelte fel. Az egész előadás egyébként a cserkész-alaposságával tünt fel. A kecskeméti 110-es ref. tanonccsapat március elején a szülők bevonásával műsoros teaestélyt rendezett, amelyen a ref. egyház-nagyok is résztvettek.

Zászlóavatás. A kecskeméti kereskedelmi iskola, 97-es számu „Fehér sirály" csapata március 27-én zászlószentelési ünnepséget rendezett. Délelőtt volt a szentelési szertartás, délután pedig előadás. A zászlót a szülők adományozták és a leánykereskedelmi isk. tagjai művészi himezéssel látták el.

Hike. A 118. sz. „Turán" cserkészcsapat febr. 16-án jólsikerült hiket rendezett.

Tiszti vizsgák: A kerület tisztjelöltjei közül Major Sándor (853. sz. cs.), Szirák Ferenc (177. sz. cs.), Gulyás József (110. sz. cs.), Jochs József (118. sz. cs.), Biró Lajos (nagykőrösi tanoncok cs.) és Szurmay Lőrinc (196. sz. csapat) tették le a tiszti vizsgát.

Átigazolás: Péntek Lajos tisztet átigazolták 853. sz. csapathoz és Gergely Béla a 101. sz. Tomori cs. parancsnoka lett.

I. B. gyülés. Ápr. 9-én I. B. gyülés volt, melyen a febr. 6-iki közgyülés felhatalmazásából megválasztották a titkárokat. Ü. v. elnöki titkár dr. Tóth Gergely, titkárok Jochs József és Wind László és gazd. titkár Zsigmond Kálmán lettek.

X. KERÜLET.

A 198. sz. „Pál" cs. cs. március hó 27-én, szeretetvendégség keretében zászlóavatási és fogadalomtételi ünnepélyt rendezett. Ekkor vette át az I. „Endrődi Miklós" raj, nagys. Dr. Gyökössy Endréné zászlóanyától a rajzászlót s ugyancsak ekkor tett 8 fiú fogadalmat.

MUNKATÁRSAK! Mindenkit kérek, hogy kéziratát széles margóval, lehetőleg gépirással, természetesen a papirosnak csak egyik felére irva készitse el.

—

H. J. 212. Ilyen régmult dolgokra nem tudok válaszolni. Tudvalevő ugyanis, hogy szerkesztőváltozás volt s igy a régi dolgokat nem a mostani szerkesztő intézte. Egyébként sem olyan fontos az ügy. A „felesleges" 8 P.-nek meg örülj, vagy — ha nyomja a lelkiismeretedet — add a cserkészházra — **Csöpi. Debrecen.** Arra semmit se adj, ha ezért csufolnak. Látod én már maholnap őszülő bácsi vagyok, mégis igaz gyönyörűséggel olvasom a meséket. Az meg egyenesen cserkészkötelesség, hogy Robinsont akár többször is elolvassad. Hiszen ennél cserkészszellemübb könyv nincs a könyvpiacon. — **D. J. Kaposvár.** Most ne törödj mással, csak az érettségivel. Majd ha rendben lesz a jó érettségi, akkor tudom, hogy örömmel fogadnak cserkésztestvéreid a táborban, ha mindjárt nem is segitettél a táborozás előkészitésében. — **K. Pista.** Az ilyen vitát egészen biztosan eldöntöttük volna, ha azt a bizonyos „különös" növényt felküldötted volna. Igy a te leirásod után kissé bajos a meghatározás. Egy azonban egészen bizonyos: gynjtoványfü nem lehetett, mert az összel virágzik és sárga virága van. — **K. E.** 1. Magyar fiuk csak magyar zászlót vigyenek magukkal bármerre mennek. 2. Ez a kérdés már nem aktuális, egyébként a sorrend: zöld-fehér. 3. Egy hónapon belül megjelenik. 4. A „Lagerarbeiten" megrendelhető Szrilich Pálnál (Bp. Hajnal u. 6.) az ausztria térképek pedig az Eggenberger féle könyvkerekedés utján (Bp. IV., Kecskeméti u. 3.) — **V. B. Szeghalom.** Nagyon szép tőled, hogy ilyen kedves levelet irtál, de azt resteltem, hogy a neved kiirását kéred. Ez hiuság. Már pedig a cserkész nem hivalkodik, hanem szerényen dolgozgat s jó munkájának jutalmát nem keresi másban, mint a munka okozta örömben. — **151-esek** Párisból küldött jóleső szives köszöntéstekért hálás köszönet.

A szerkesztésért felelős:
VIDOVSZKY KÁLMÁN.
A kiadásért felelős:
Dr. ZSEMBERY GYULA.
Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal ucca 6. szám (Cserkészház).
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Nyomta Fráter és Társa könyvnyomdája Budapest, Akácfa u. 13. Telefon: J. 106—20

— Huszonhatodik lecke. —

Twenty-sixth lesson.

A hiányos segédigék körülírása.

A hiányos segédigéknek (l. 17th lesson) nincsenek összetett igealakjaik. Ezeket az összetett alakokat más igékkel vagy kifejezésekkel helyettesítjük.

A *can* helyett a *to be able* (ébl) áll (able = képes valamire). Pl.:

Pres.	I can go	= I am able to go,
Past	I could go	= I was able to go,
Perf.	—	I have been able to go,
Pluperf.	—	I had been able to go,
1st Fut.	—	I shall be able to go,
2nd Fut.	—	I shall have been able to go,
1st Cond.	—	I should be able to go, / I could go, / I might go,
2nd Cond.	—	I should have been able to go, / I could have gone, / I might have gone.

A *may* érte'mét fejezi ki az *allow* (elau) ige szenvedő alakja s így ezt használjuk a *may* hiányzó alakjai helyett. Pl. He was allowed to go szabad volt mennie. You will not be allowed to go there nem lesz szabad odamenned.

A *must* helyett az *oblige* (oblájdzs), *compel* (kæmpel) és *force* (forsz) igék szenvedő alakjai állanak. Valamennyi *to*-val áll. Pl. I was obliged to get up at 6 o'clock in the morning, reggel 6 órakor kellett felkelnem. They were compelled to leave the room, el kellett hagyniok a termet. He will be forced to learn better, kénytelen lesz jobban tanulni.

I must not, nem szabad (nekem), *I was not allowed to*, nem volt szabad.

A *shall* (kell) helyett a presentben a *to be to*, pastban a *to be to* vagy az *ought to* áll; az összetett igealakokban az *oblige* szenvedő alakjait használjuk. Pl. I am to do it, not he, nekem kell megtennem, nem neki. We were to (we ought to) do it ourselves, magunknak kellett azt megtennünk. We have been obliged to remain at home, otthon kellett maradnunk. I was (I ought) to have gone out = I should have been obliged to go out, ki kellett volna mennem.

A *shall* a 2. és 3. személyben a közvetlen parancsot fejezi ki, a *to be to* egy harmadik személytől jövő közvetett felszólítást. Thou shalt not steal, ne lopj! Father said, you are to take the letter to the past, atyád azt mondta, hogy te vidd a levelet a póstára.

A *will* (akar) helyettesítésére használjuk a *want to, wish to, intend to* (intend), *mean to* (mín) és a *to be willing to* kifejezéseket. Pl. I intend to visit you meg akarlak látogatni (vagy: szándékozom). I meant (ment) to tell you meg akartam neked mondani. I shall be willing to go to him kész leszek hozzá menni.

Afterward (áftruvörd) ezután,
allow, gy. (elau) megenged,
arrow (erou) nyil,
as minthogy, mert,
borrow, gy. (bærou) kölcsön kér,
breathe, gy. (brió) lehel, halkan mond,
compel, gy. (kæmpel) kényszerít,
either (ájó^er) egyik,
either ... or vagy ... vagy, akár ... akár,
fall, fell, fallen (fól, fel, fólen) leesik,
flight (flájt) repülés,
force, gy. (forsz) ráerőszakol,
intend, gy. (intend) szándékozik,
keen (kín) éles,
keep, kept, kept (kíp, kept) tart, megtart,
lend, lent, lent (lend, lent) kölcsön ad,
mean, meant, meant (mín, ment) szándékozik, gondol,
neither (nájó^er) egyik sem,
neither ... nor sem ... sem,
nor (nór) még, sem,
oak (óuk) tölgy,
oblige, gy. (oblájdzs) kötelez,
offend, gy. (ofend) sért, bánt,
otherwise (ödó^ervájz) máskép,
shoot (sút) vagy shot (sæt) lövés,
shoot, shot, shot (sút, sæt) lő,
sight (szájt) látás, arc,
sing, sang, sung (szing, szeng, szäng) énekel,
song (szæng) dal, ének,
steal, stole, stolen (sztil, sztóul, sztóuln) lop,
swift (szvift) gyors,
unable (änébl) képtelen,
unbroken (änbróukn) töretlen,
willing (uviling) készséges, akaró.

Who is able to say, that he has never done anything wrong in his life? Could you learn your English lesson yesterday? I could have done it, if I had not lent my grammar to George. When did he borrow it from you? Knowing George so well how could you lend it to him? He is unable to keep his word. I shall be able to get it back for you. I may go to him to-morrow afternoon. I might offend him, if I tell him, what you think of him. They may come at any minute. They might have arrived in time, if they hadn't come by a slow train. The wheather may be rainy to-morrow, it may rain to-morrow, and that might be bad for you, as you are not in the best of health (a legjobb egészségben). As the weather was bad, we were not allowed to go out. I might have told you all this myself. I should have wanted to see either him or her, but neither he nor she came. I shall be compelled to tell him not to came to me again. I was forced to do this, because I couldn't do otherwise. What is to become of him, if he goes on, like that?

THE ARROW AND THE SONG.

I shot an arrow into the air,
It fell to earth, I knew not where;
For so swiftly it flew, the sight
Could not follow it in its flight.

I breathed a song into the air,
It fell to earth, I knew not where;
For who has sight so keen and strong,
That it can follow the flight of song?

Long, long afterward, in an oak
I found the arrow still unbroke;
And the song, from beginning to end,
I found again in the heart of a friend.

H. W. Longfellow.

Translation exercise. Ha tetszik, leülhetsz. Nem szabad elfelejtenem üzenni (to send words) Jánosnak, hogy el kell majd mennem Tamáshoz, s így nem maradhatok otthon és nem várhatok rá. Hol kell önre várnom, uram? Nem kell megtennem azt, amit ő mond. Néhány nap előtt (ago) meg kellett volna látogatnom őt, de egészen elfelejtettem. Ne beszélj olyan sokat! Nem kellene (should) olyan sokat beszélned, míg nem tudod (without knowing first), miről akarsz beszélni (what... about). György jóreggelt akar neked kívánni (wish). Mit akarsz majd (fut.) neki mondani? Meg akarom neki mondani, hogy nem óhajtom (want) őt többet és azt hiszem, ő ugyanezt akarja majd (fut.) nekem mondani.

Rovatvezető: SCHMIDEG GYULA.

Rövid hullámú vevőgép.

(Folytatás.)

A két csikot most szétválasztva, mindegyikben egy fél lyuk lesz egymással szemben. Ezekbe a nyilásokba helyezzük a széthúzott tekercs egy-egy menetét, a másik csíkot mintegy fedőt reáhelyezzük, a két végére fúrt 1—1 lyukon keresztül anyás csavarral összeerősítjük.

A 20 m-es gép L_1 tekercse, mint már jeleztük, 9 menet, tehát 9 lyukat fúrunk. Az utolsó lyuktól 20 mm. távolságra újra 6 lyukat fúrunk ép úgy, egymástól 6 mm. távolságra. Ebbe az L_2 tekercset fogjuk helyezni, amely az előbbihez hasonlóan, ugyanabból a drótból készül, ugyanazon a hengeren, de 6 menetből fog állani.

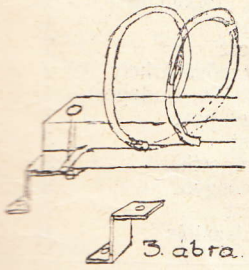
3. ábra.

Az ebonit-lábnak 2 db, a 3. ábrán látható Z alakú fémlábat készitünk és ennél fogva erősítjük az alaphoz.

Az L_1 tekercs 9 menetét 2 fix leágazással 3 egyenlő részre osztjuk. A leágazást a 3. és 6. menetnél alkalmazzuk; vagy forrasztva a drótot, vagy csiptetővel hozzáerősitve.

L_3 tekercs u. n. nagyfrequentiás fojtótekercs, amely a következőképen készíthető: 10 cm hosszú, 25 mm. átmérőjű hengert 0·5 mm. átmérőjű, kétszer pamutszigetelésű rézdróttal egysorosan betekercselünk. E tekercs mind a 3 típusú gépnél ugyanaz a méret.

R változtatható szilit 2 és 3 Megohm értékek között. De 2 vagy 3 Megohmos fix érték is megfelel, ki kell azonban próbálnunk, melyik jobb.

A forgókondenzátorok közül a két leágazás közé iktatott 100 cm-es, a másik 200, esetleg 300 cm-es forgókondenzátor. Inkább a 200 cm-est használjuk, mert így rövidebb hullámú állomások nem sűrűsödnek össze a skálatárcsa egy-egy beosztásánál. A rácskondenzátor 250—300 cm-es tömb. Lámpaaljnak a kapacitásmentes lámpaaljat használjuk.

Az antenna függőlegesen kifeszített, 6—12 méter hosszú, egyszálas bronzhuzal. A lámpa nagy áthatással biró (Durchgriff) legyen, mert minden típus nem jó hozzá. Leginkább a hangszórólámpák váltak be.

Schmideg Gyula.

Ha a gépet 20—40 méteres hullámkörzetre készítjük, akkor L_1 tekercs nem 9, hanem 18 menetes lesz. A 6. és 12. menetnél leágaztatva, L_2 tekercs azonban marad 6 menetes.

40 métertől 100 méterig készítve a gépet, L_1 tekercs 26 menetes lesz, 12 és 24 menetnél legágaztatva, L_3 tekercs pedig 10 menetes lesz.

Yatea

Uj typusu, nagy teljesitményü két és háromrácsos csövek.

Erdődy és Társa

Rádió Laboratoriuma

Budapest, IV., Városház-utca 16, félemelet 3

Uj helyiségünk fényesen berendezve készen várja cserkésztestvéreinket,

Vezeti: Rádió rovatvezetőnk
SCHMIDEG GYULA mérnök.

Javitások, mérések, átépitések uj készülékek, felülvizsgálatok

a legolcsóbban.

Minden szombaton délután 5 — dijmentes tanácsadódélutánok.

Öntudatos cserkész rádió-szükségletét saját érdekében is csakis nálunk szerzi be.

Lapunk előfizetőinek a javitási munkák árából 20 százalék engedményt adunk.

ORION-ECHO

P 211-es cső

Meglepő és felülmúlhatatlan ennek az új csőnek a teljesítménye.

Legjobb szaklap a MAGYAR RÁDIÓ UJSÁG!

Az új előfizetők névsora.

(Április 1-i közlés folytatása.)

Ahhoz az imponáló névsorhoz, melyet alant közlünk, nem kell kommentár: a cserkésztársadalom egyre inkább tudja, hogy a jó munkához nélkülözhetetlen az a barátí kapocs, mellyel a Magyar Cserkész köti össze az egész magyar cserkészetet.

Bablena Lajos, Budapest
Bodnár Rózsika, Miskolc
Borbély Sándor, Kaba
Böck Lajos, Budapest
Buzy Lajos, Mezőtur
Cantor Ferenc, Budapest
Csernák Kálmán, Szeged
Czékus Tamás, Sátoraljaujhely
Faragó Gyula, Ózd
Fehér Sándor, Kaposvár
Földessy László, Budapest
Frindt Jenő, Eger
Gacs János, Budapest
Greising József, Gyoma
Haasz Ferenc, Budafok
Horváth Sándor, Sarkad
Igaz Gyula, Hajduszoboszló
Jausz Ernő, Budapest
Juhász Testvérek Miskolc
Karácsonyi József, Eger
Kádár Béla, Sarkad
Király Sándor, Eger
Kiss Sándor, Kaba
Kiss Sándor, Mátészalka
Dr. Kiss Emil, Szombathely
Kocsis Sándor, Ujpest
Kohlmann Ernő, Rákoskeresztur
Kolozsváry Béla, Budapest
Kovács Béla, Budapest
Kubik József, Budapest
Kulka István, Ujpest
Lang József, Budapest
Lenkey Győző, Vecsés
Lippner Gyula, Ujpest
Lóránt Ferenc, Győr
Lotterhoff Antal, Bácsalmás
Magyar József Csongrád
Mayer László, Nyiregyháza
Márkus Erős, Szeged
Dr. Máthé Dénes, Budapest
Nagy József, Fertőrákos
Nagy Vendel, Kaposvár
Pántyik Elemér, Salgótarján
Pásztor Gyula, Debrecen
Pápay István, Kisujszállás
Penger Ferenc, Eger
Pethő Sándor, Alsógöd
Prigl János, Moson
Püspöki Hivatal, Szeged
Racsmány László, Pesterzsébet
Rácz Aladár, Körmend
Reitszam Gyula, Budapest
Réthy László, Győr
Római kath. elemi iskola, Körmend
Ruszka Sándor, Gyoma
Sarkadi József, Sarkad
Schnekker Gyula, Budapest
Sebestyén János, Budapest
Semtey Róbert, Budapest
Seszták László, Nyiregyháza
Spányi Ernő, Budapest
Stankovich György, Körmend
Szamek György, Szeged
Szemere Csaba, Budapest
Szoboszlay Zoltán, Sopron
Ifj. Szőke Imre, Budapest
Takács Béla, Budapest
Tóth László, Hajduszoboszló
Ujpál Bálint, Makó
Vaday Sándor, Kisujszállás
Vadász Imre, Ujpest
Vargha Lajos, Budapest
Vasgyári Tisztikaszinó, Ózd.
Vince István, Szeged
Weiner Imre, Mezőberény
Závodovszky Zoltánné, Budapest
Ifj. Zengő Péter, Ujszeged

Csapatok:

Milleniumi Cserkészcsapat, Szolnok 1
3. Regnum Sólyom-raj, Budapest 2
4. Bik. Erőss Gusztáv-raj „ 1
10. P. Á. R. Sólyom-őrs, Pécs 1
33. Széchenyi, Sólyom-őrs Ujpest 1
33. „ Kócsay-őrs „ 1
33. „ „ 2
83. Attila, Vecsés 1
98. Előre, Székesfehérvár 10
101. Tomori, Kalocsa 1
141. Turul, Szarvas-őrs Pécs 1
174. Ganz, Budapest 5
179. Rákóczi, Bonyhád 10
188. Turul, Bicske 1
206. Csokonay, Csurgó 4
225. Petőfi, Békéscsaba 1
225. „ IV. őrs Békéscsaba 3
243. Bethánia, Sas-őrs Budapest 1
245. Ráday, Öregraj Pestujhely 1
245. Ráday, Pestujhely 1
270. Hajnal, Budapest 7
291. Zsolnay, Hódmezővásárhely 4
297. Dániel, Pacsirta-őrs Budapest 1
299. Szt. József, Budapest 1
329. Lehel, Budapest 3
359. Vajda Ö., Szentgotthárd 3
750. Nagy Lajos, Diósgyőr 3
901. Hétvezér, Ujpest 2
953. Szikszay, Kisujszállás 1

Április 1-től új előfizetést nyitunk a Magyar Cserkészre. Ne habozzon egy cserkész sem tovább, rendelje meg addig, amig a készlet tart a szenzációsan érdekes április 1-i és a gyönyörű, tartalmas husvéti, április 15-i számokból. Ha pedig előfizetőnk, ujitsa meg lejárt előfizetését, mert a kiadóhivatal csak előfizetőknek küldi a lapot.

Előfizetés: negyedévre 2.— P Félévre 3.60 P Egy évre 6.40 P

Előfizetni postautalványon a Magyar Cserkészszövetség gazdasági hivatalának cimén, Budapest, V. Hajnal utca 6, vagy a Magyar Cserkész ifj. lap 31428. sz. csekklapján lehet.

CSAPAT-, RAJ- ÉS ŐRSI

ZÁSZLÓK

A LEGEGYSZERŰBBTŐL
A LEGDISZESEBB KIVITELIG

Árajánlattal dijmentesen szolgál:

Oberbauer A. Utóda

egyházi szerek és zászlók gyára

BUDAPEST, IV. VÁCI UCCA 41.

Alapitási év 1863. Telefon J. 450—64

Kerékpárok

Állandó nagy raktár

THE ROYAL ELKAM

kerékpárokban

ALBRECHT TESTVÉREK

Budapest, VIII., Német-u. 45.

Részletfizetésre is!

Alkoholmentes étterem!

Budapest IV, Királyi Pál u. 20, I. em.

Az átutazó cserkészcsapatok étkezési helye.

Irógépek, számológépek szakszerü javitása és jókarbantartása. Uj és használt irógépek. — Kellékek az összes rendszerü gépekhez

BRESSÁN TESTVÉREK

Budapest, VIII. Dugonics-utca 3.

Telefon: József 84—94.

I Cserkészeknek 5% engedmény!

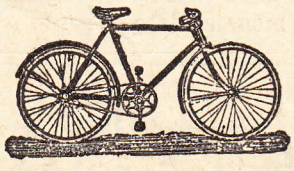

Világhirü angol **THE CHAMPION KERÉKPÁROKAT** Motobecáne francia motorkerékpárokat előnyös fizetési feltételekkel, kerékpáralkatrészeket, lánc, pedál, nyergeket **nagybani gyári árban.** Árjegyzék ingyen. Külső gumi 6·80, belső gumi 2·10 pengőtől. **Láng Jakab és Fia** legrégibb kerékpár- és gúminagykereskedők **Budapest, VIII. József-körut 41.**

MCSSZ
09/321/ 1/1